

آزمائشي اشاعت

اخلاقیات

(چوتھین کلاس لاء)

سندھ ٹیکسٹ بک بورڈ، چام شورو

سيئي حق ۽ واسطو سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو وٽ محفوظ آهن.

تيار ڪندڙ: سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ ڄام شورو

منظور ٿيل: صوبائي محڪم تعليم و خواندگي، حڪومت سنڌ

مراسلہ نمبر: سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگي واري کاتي جي مراسلي

نمبر SO (G-III) SELD/3-910/18، مؤرخه: 24 جنوري 2020 موجب

سنڌ صوبي جي اسڪولن لاءِ اخلاقيات جو واحد درسي ڪتاب

ڊائريڪٽوريٽ آف ڪريڪيولم، اسيسمينٽ اينڊ ريسرچ، سنڌ ڄامشورو
جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽي جو چڪاسيل.

نگران اعليٰ: آغا سهيل احمد (چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ)

نگران: عبد الباقي اديس السندي

ليکڪ: ☆ پونجراج ڪيسراڻي ☆ نيماز احمد راجپر

صوبائي جائزه ڪميٽي

☆ اي ايل جگرو ☆ محترم سلمه لغاري ☆ گنيس مل - اين - آسٽي

☆ نارائڻ داس آسٽي ☆ نديم رياض ديود ☆ ڊاڪٽر چمن منشا

ڪمپوزنگ ۽ لي آؤٽ ڊزائيننگ: ☆ دانش پير ☆ نور محمد سميجو

چپينڊڙ:

فهرست

صفحو	عنوان
1	باب پهريون : مکيه مذهبن جو تصور
1	• مذهب ۽ عقيدا
6	• مذهب ۽ انساني کردار
9	• مذهب ۽ عبادت
12	• مذهب انهن جا مقدس ڪتاب ۽ بانيڪار
16	باب ٻيو: مذهبن جو تفصيلي تعارف
17	1. هندو ڌرم
17	• تعارف
17	• بڻ بنياد
18	• اوسر
22	• مقدس ڪتاب
24	• ويد.....
27	◇ مکيه تصور
27	• اوم
28	• برهما
29	• موڪش

صفحو	عنوان
32	2. ٻڌ ڌرم
32	• تعارف
32	• بڻ بنياد
33	• اوسر
33	• مهاتما گوتمر ٻڌ جو وڻ هيٺان پهريون وعظ
36	باب ٽيون: اخلاق ۽ اداب
37	• والدين ۽ مائٽن جو احترام
42	• استادن ۽ هم ڪلاسين جو احترام
46	• سچائي ۽ ايمانداري
50	باب چوٿون: شخصيتون
51	◇ شري ڪرشن
51	• زندگي
52	• سڪيائون (گيتا)
57	◇ مهاتما گوتمر ٻڌ
57	• زندگي
59	• تمثيلي آکاڻي

مذهب ۽ عقيدا

- نمبر وار هر مذهب جي عقيدن کي بيان ڪري سگهندا. جهڙوڪ: هندوازم، ٻڌازم، زشت ازم، يهوديت، مسيحيت، اسلام ۽ سڪ ازم.
- عقيدن ۾ موجود هڪجهڙائي سڃاڻي سگهندا.
- سڀني مذهبن/عقيدن جي وچ ۾ باهمي تعلق بيان ڪري سگهندا.

سکيا جي
حاصلات

مذهب ڌرم يا رليجن ڪن ضروري رهنما اصولن مطابق زندگي گذارڻ جي انداز کي سڏجي ٿو. ان جي بنيادي اصولن ۾ ڪجهه اهڙيون ڳالهيون لازمي حيثيت رکنديون آهن، جن کي ذهن توڙي دل ۾ مضبوط نموني ويچارڻو ويندو آهي. ان جو سبب انساني عقل، انساني سماج يا آسماني الهام هوندو آهي. اهڙين اڻ ڏنل ڳالهين کي ”ايمان“، ”عقيدو“ يا ”ڪامل يقين“ چيو ويندو آهي.

هر مذهب سڀ کان پهرين پنهنجي پيروڪارن کي ذهني آمادگي لاءِ عقيدن جي تعليم ڏيندو آهي. ان کان پوءِ ئي عمل يا ڪردار جي ستاري لاءِ وڌيڪ ترغيب ڏني ويندي آهي، دنيا جي مکيه مذهبن: هندو ڌرم، ٻڌ ڌرم، زرتشت ڌرم، يهوديت، مسيحيت، اسلام ۽ سڪ ڌرم جي عقيدن جو تفصيل ڪجهه هن ريت آهي.

هندو ڌرم جا مکيه عقيدا:

- پرماٽما جڳ جهان جو پيدا ڪندڙ ۽ لازوال آهي.
- پرماٽما ڪُنن کي وس ۾ ڪري برهما، وشڻو ۽ رُدر ٿين ٿا.
- برهما عقل جو اوتار آهي.
- ڀڳوان جا ديوي ديوتا ۽ اوتار مددگار آهن.
- آتما امر ۽ اجر ٿئي ٿي. جيڪو پنهنجو چولو مٽائيندو رهندو آهي، پر فنا ناهي ٿيندو.
- اوم هڪ مقدس اکر ۽ آواز آهي
- اپنشد، ويدن جي سار ۽ سمجهاڻي آهن.
- هر ماڻهو گيان يوگ، ڀڳتي يوگ ۽ ڪرم يوگ ذريعي مالڪ حقيقي سان ملي سگهي ٿو.
- آخري زماني ۾ نيڪيءَ کي وڌائڻ ۽ بدِي کي ختم ڪرڻ لاءِ ڪلڪي اوتار ايندو جنهن سان سڄي سنسار ۾ انصاف قائم ٿيندو.

ٻڌ ڌرم جا عقيدا:

- حياتي ڏکڻ ۽ سورن جو مجموعو آهي.
- انهن ڏکڻ سورن جو سبب انساني خواهشون ئي آهن.
- نفساني خواهشن کي وس ۾ آڻڻ بيحد ضروري آهي.
- وچٿري وات اختيار ڪرڻ ۾ ئي ڪاميابي آهي.
- خير ۽ شر ٻئي انسان جا ذاتي ڪم آهن.
- زندگي جو مقصد نرواڻ ماڻڻ آهي.
- مهاتما گوتم ئي هدايت جو ذريعو آهي.

زرتشت ازم:

- مالڪ حقيقي ئي اها ذات آهي جنهن جو حڪم ڪائنات تي هلي ٿو.
- دنيا ۾ ٻه قوتون يزدان (نيڪي واري) ۽ اهرمن (برائي واري) ڪارفرما آهن.
- جيڪو ظلم، ناانصافي ۽ ڏوهن کي روڪي ٿو سو انسانيت جو خدمتگار آهي.
- انساني گناهن کي صاف ڪرڻ لاءِ باهه ۾ يزداني قوت رکيل آهي.
- هڪ سچائي وارو رستو ئي ڪاميابي جو رستو آهي.
- اندر جي اوندهه کي علم ۽ ساڃاهه سان ختم ڪري سگهجي ٿو.
- مرڻ کان پوءِ هر ماڻهو کي ”چينو“ پل پار ڪرڻي آهي. ان کان پوءِ هو جنت يا جهنم جو حقدار ٿيندو.

يهوديت:

- مالڪ حقيقي هڪ آهي، جيڪو سدا قائم ۽ دائر آهي.
- بندگي ۽ پوڄا جو لائق اهوئي آهي.
- اهو غير مادي، هر شيءِ جي خبر رکندڙ ۽ هر ڪنهن کي ڏسندڙ ٻڌندڙ آهي.
- مالڪ حقيقي انسانن جي هدايت لاءِ پيغمبر موڪليا آهن جن مان وڏو پيغمبر حضرت موسيٰ آهي.

- تورات واحد هدايت جو ڪتاب آهي.
- بني اسرائيل خدا جي پسندیده قوم آهي.
- هر انسان کي مرڻ کان پوءِ ٻيهر زندهه ٿي اٿڻو آهي ۽ پنهنجي عملن جو حساب ڏيڻو آهي.

مسيحيٽ:

- مالڪ حقيقي پُٽ، پيءُ ۽ روح القدس مان جُڙي ٿو.
- حضرت يسوع مسيح ئي انسانيت کي نجات ڏياريندڙ آهي.
- ٻيڻسمه گناهن کان پاڪائي جو ذريعو آهي.
- بائبل جي تعليمات تي هلڻ سان انسان ابدي ڪاميابي ماڻي سگهي ٿو.
- حضرت يسوع مسيح مصلوب ٿيڻ جي ٽن ڏينهن بعد زندهه ٿي آسمان تي هليو ويو.

اسلام:

- الله اڪيلو آهي ۽ ان جو ڪوبه شريڪ ڪونهي.
- ملائڪ روشني مان ۽ جن توڙي شيطان باهه مان پيدا ٿيل مخلوق آهن.
- سڀئي پيغمبر برحق ۽ سچا آهن.
- سڀئي آسماني ڪتاب برحق ۽ سچائي جي هدايت وارا آهن.
- برائي ۽ ڀلائي مالڪ حقيقي طرفان آهي جيتوڻيڪ انسان ئي ان جو سبب آهي.
- دنيا عارضي آهي، هرڪنهن کي مري اڳئين جهان ۾ پنهنجي عملن جو حساب ڪتاب ڏيڻو آهي.
- قرآن شريف اڳين ڪتابن جي تصديق ڪندڙ ۽ انساني هدايت جو آخري ڪتاب آهي.

سڪ ڌرم:

- مالڪ حقيقي اڪيلو ۽ بندگيءَ جي لائق آهي.
- نيڪ عملن سان ئي ماڻهو ڪاميابي ماڻي سگهي ٿو.

- انسان کي پنهنجي ڪرمن مطابق ٻيو جنم ملي ٿو.
 - حق ۽ سچ جي پيروي ڪرڻ ماڻهو کي ڪامل بڻائي ٿي.
 - هڪ ڏينهن، سچ، چنڊ، تارا ۽ سڄي ڪائنات ختم ٿيندي جنهن کي قيامت سڏجي ٿو.
 - بهتر سماج جو بنياد پنهنجي اهل عيال سان بهتر سلوڪ رکڻ ۾ آهي.
- سڀئي مذهب پنهنجي ڌرمي ڪتابن جي بي حد عزت ۽ احترام ڪن ٿا. انهن کي پوري عالم جي ڪاميابي جو ذريعو مڃين ٿا، پنهنجي پنهنجي عقيدن مطابق مالڪ حقيقي جي رضامندي حاصل ڪرڻ لاءِ بندگيءَ جا مختلف انداز اختيار ڪن ٿا. هر مذهب انسان کي اخلاقي طور با اخلاق ۽ با ادب بنائڻ جي هدايت ڪري ٿو. اهڙي طرح هن عارضي دنيا جي مقابلي ۾ هميشه واري ڪاميابي ماڻڻ جهڙيون خوبيون حاصل ڪرڻ سڀني مذهبن جي تعليم جو حصو آهن. تنهنڪري بنيادي ڳالهين ۾ هڪجهڙائي جي ڪري سڀئي مذهب برابري واري اصول تي قائم آهن.

سڀئي جو خلاصو

يهوديت ۽ اسلام اهي مذهب آهن جيڪي خالص توحيد جا قائل آهن، جڏهن ته هندو ڌرم، سک ڌرم ۽ مسيحيت توڙي زرتشت ڌرم مالڪ حقيقي جي هيڪڙائي ۽ بلند شان کي مڃين ٿا، ۽ ٻڌ ڌرم ۾ خدا جي باري ۾ ڪو واضح تصور موجود ناهي. سڀئي ڌرم نيڪيءَ جي راهه تي هلڻ ۽ برائين کان بچڻ جي تلقين ڪن ٿا.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. توحيد جي معنيٰ ڇا آهي؟
2. ڪهڙا مذهب توحيد جي تلقين ڪن ٿا؟
3. عقيدتي ۽ ايمان ۾ ڪهڙو فرق آهي؟
4. ڪهڙا ڌرم نيڪي ڪرڻ ۽ برائين کان بچڻ جو درس ڏين ٿا؟
5. سڀني مکيه مذهبن جو دنيا جي ختم ٿيڻ (قيامت) بابت ڇا تصور آهي.

(ب) صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو:

1. ڪنهن ڳالهه کي دماغ ۽ دل ۾ ڪامل يقين سان ويهارڻ جو نالو آهي:
(الف) مذهب (ب) پرماتما (ج) ڪرم (د) عقيدو
2. هر مذهب ۾ برابر انداز ۾ جن ضروري ڳالهين جو درس ملي ٿو اهي آهن:
(الف) مالڪ حقيقي کي مڃڻ (ب) نيڪي ڪرڻ، برائي کان بچڻ
(ج) آخرت جي تياري ڪرڻ (د) اهي سڀئي.
3. هندو ڌرم ۾ عقل جي اوتار کي سڏجي ٿو:
(الف) ڀڳوان (ب) برهما (ج) وشنو (د) ڪلڪي
4. مسيحيت مطابق مصلوب ٿيڻ بعد يسوع مسيح جنهن وقت وري زندهه ٿيو سو هو:
(الف) هڪ ڪلاڪ (ب) ٽي ڏينهن (ج) ٻه هفتا (د) مهينو
5. فرشتا جنهن شيء مان پيدا ٿيل آهن، سا آهي:
(الف) روشني (ب) باهه (ج) هوا (د) مٽي

(ج) هيٺيان خال ڀريو:

1. انسان کي پنهنجي ڪرمن مطابق ملي ٿو.
2. مسيحيت مطابق گناهن کان پاڪائي جو ذريعو آهي.
3. دنيا ۾ ٻه قوتون ۽ ڪارفرما آهن.
4. ٻڌ ڌرم ۾ هدايت جو ذريعو آهي.
5. امر ۽ اجر ٿئي ٿي.

استادن لاءِ هدايتون:

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي ٻن گروپن ۾ ورهائي کين هي اسائنمنٽ ڏني وڃي:
- مذهبي عقيدن ۾ هڪ جهڙاين کي نوت ڪري اچڻ لاءِ چوي.
- هر مذهب جون جيڪي منفرد ڳالهيون آهن تن کي نوت ڪري اچڻ لاءِ چوي.

مذهب ۽ انساني ڪردار

- ڪهاڻي ذريعي سمجھائي سگھندا ته مذهبي عقيدن ذريعي انساني ڪردار تي ڪهڙو مثبت اثر پوي ٿو.
- ان حقيقت کي ذهن ۾ ويهاري ڇڏيندا ته عبادت جو لائق واحد مالڪ حقيقي آهي.

سڪيا جي
حاصلات

انسان جي پيدائش وقت ان جو ذهن هڪ صاف پني وانگر هوندو آهي، پوءِ ان جا والدين، دوست ۽ سماج ان کي جن ڳالهين جي سکيا ڏيندا آهن اهي ئي پوڙهپ تائين سندس دستور بڻجي وينديون آهن، تنهنڪري چوندا آهن ”گهر ئي انسان جو پهريون درس گاهه آهي“. ان درس گاهه ۾ مذهب جون ڳالهيون ۽ ريتون رسمون به شامل هونديون آهن ته اخلاق ۽ ڪردار جي بهتري جون صلاحون به هونديون آهن. پر مالڪ حقيقي طرفان مليل ساڃهه ۽ عقلمندي ان انسان کي انهن سڀني ڳالهين جي تصديق لاءِ بهتر مدد فراهم ڪري ٿي مثلاً: ”مالڪ حقيقي اڪيلو خدا آهي“، ان تصور کي عقل هن طرح سمجھائي ٿو ته جيڪڏهن ڪنهن ملڪ جا هڪ کان وڌيڪ بادشاهه نه ٿا ٿي سگهن ته هن سڄي سنسار جا گهڻا خدا ڪيئن ٿي سگهن ٿا. ”مالڪ حقيقي هر ڪنهن جاءِ موجود آهي“ ۽ ”هر ڪنهن کي ڏسي پسي ٿو“، اهو نظريو خدا واحد جي بندگيءَ تي آماده ڪري ٿو. عقيدن جي انساني ڪردار تي پوندڙ اثر جو اندازو احمد جي آکاڻي مان بخوبي لڳائي سگهجي ٿو:

هڪ ڳوٺ ۾ مذهبي تعليم سيکارڻ واري مڪتب ۾ ڪيترائي شاگرد پڙهندا هئا، جن مان احمد تمام گهڻو ذهين ۽ اُستاد جي سبق کي ڌيان سان سمجھڻ وارو شاگرد هو. جنهن ڪري اُستاد کيس وڌيڪ پائيندو هو. هڪ دفعي احمد جي ساٿين اُستاد سان شڪايت ڪئي ته اوهان احمد کي اسان کان وڌيڪ پانيو ٿا، حالانڪ اسين به اوهان جا شاگرد آهيون؟ اُستاد کين چيو ته ايندڙ هفتي ان سوال جو اوهان کي جواب ملي ويندو. ڪجهه ڏينهن تائين اُستاد صاحب شاگردن کي مالڪ حقيقي جي توحيد، هر هنڌ موجود هجڻ ۽ انسانن کي هر حال ۾ ڏسڻ پسڻ تي يقين رکڻ جهڙين ڳالهين جو درس ڏيندو رهيو ۽ کين انهن ڳالهين تي ڪامل يقين ڪرڻ جي تلقين ڪئي. آخري ڏينهن تي اُستاد هر هڪ شاگرد کي هڪ صوف ۽ چُرِي ڏيندي چيو ته ان صوف کي اهڙي جڳهه تي ڪٽي اچو جتي اوهان کي ڪير به نه ڏسي.

سڀئي شاگرد ڪنهن نه ڪنهن اوڻ ۾ بيهي صوف ڪٿي جلدي ڪٽيل صوف ڪٽي اُستاد وٽ اچي حاضر ٿيا ۽ خوش ٿيڻ لڳا ته يقيناً اڄ اُستاد احمد تي ڪاوڙبو ڇو ته شام تائين احمد واپس نه وريو هو. پر شام جو احمد صحيح سلامت صوف ۽ چُرِي سميت اچي حاضر ٿيو ۽ اُستاد کي چوڻ لڳو: سائين! اوهان مون کي هي صوف اهڙي هنڌ ڪٿي اچڻ لاءِ چيو هو جتي ڪير به نه ڏسي پر آءٌ جتي به ويس ٿي اُتي مالڪ حقيقي مون کي ڏسي پسي رهيو هو ان ڪري خالي واپس آيو آهيان.

تڏهن سڀئي شاگرد احمد ۽ اُستاد کان بيحد متاثر ٿيا ۽ سندن وڌيڪ احترام ڪرڻ لڳا.

ساڳئي نموني جيڪي ڳالهون ننڍپڻ ۾ ٻارن کي ٻرن طريقن ۽ رستن ڏانهن وٺي وڃن ٿيون تن جو ڪارڻ به اها بنيادي درس گاهه هوندي آهي. مثلاً: بغير اجازت ڪنهن جي ڪا شيءِ ڪڍڻ ۽ استعمال ڪرڻ جي عادت اڳتي هلي چوريءَ ڏانهن وٺي وڃي ٿي. جنهن جو ڪارڻ مائٽن طرفان ٻارن جي طرفداري ڪرڻ ۽ انهن کي بري ڪم تي تنبيهه نه ڪرڻ وارو نظريو هوندو آهي.

تنهنڪري مذهب توڙي سماج انسان کي جيڪي ڳالهون سيکارين ٿا ان ۾ عقل ٿي صحيح ۽ غلط جي پرک ڪري ٿو. حالانڪه مذهب ۽ ان جا عقيدا ئي انساني ڪردار تي سٺي نموني اثرانداز هوندا آهن ۽ اهي ڪڏهن به انساني سالم عقل جي خلاف نه ٿا ٿي سگهن. اهي درست عقيدا ئي آهن جيڪي فرد ۽ ان جي سماج کي سڌارين ٿا ڇو ته انهن تي عمل پيرا ٿيڻ سان شرافت، همدردي، انساني پائپي ۽ اخلاقيات جا سبق ملن ٿا. زندگي افراتفري بدران سکون، برائي بدلي پلائي، زوال بدران ترقي، پستي بدران بلندي ۽ اونداهي بدران روشني طرف وڌي ٿي.

ليڪن عقيدن جي فلسفي ۾ زور زبردستي جو ڪوبه عمل دخل ڪونهي اهو صرف انسان جي اندر جي ڪيفيت جو نانءُ آهي. اها جدا ڳالهه آهي ته الهامي، تعليم کان سواءِ عقل جي بنياد تي اهو درست ۽ غلط ثابت ٿي سگهي ٿو.

سڀني جو خلاصو

عقيدا ۽ نظريا انساني ذهن ۽ دل ۾ جڳهه والاريندا آهن، جنهن ۾ زور زبردستي جو ڪوبه عمل دخل نه هوندو آهي، انهن عقيدن جي

بنياد تي انساني ڪردار نيڪي يا برائي جا مختلف پهلو ظاهر ڪندو آهي، تنهنڪري الهامي تعليم کان سواءِ هر عقيدتي توڙي فڪر جي عقلي پرڪ ضروري آهي. درست عقيدا انسان جي سهڻي ڪردار کي نروار ڪن ٿا. جڏهن ته مبهم نظريا اجتماعي نقصان جو ڪارڻ به بڻجندا آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. پيدا ٿيڻ وقت انساني ذهن ڪيئن هوندو آهي؟
2. گهر انسان جو پهريون درس گاهه ڪيئن آهي؟
3. عقيدن ۾ زور زبردستي جي ڪهڙي حيثيت آهي؟
4. عقيدن جو تعلق ڇا سان ٿيندو آهي؟
5. اڪيلي خدا جي بندگي ڇو ضروري آهي؟

(ب) صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو:

1. ننڍپڻ ۾ سڪيل ڳالهينون ياد رهنديون آهن؟
- (الف) اسڪولي تعليم تائين (ب) جواني تائين (ج) نوڪري تائين (د) پوڙهپ تائين
2. بغير اجازت ڪنهن جي ڪا شيءِ کڻڻ سان عادت پوي ٿي:
- (الف) بي ادب ٿيڻ جي (ب) ڪمائن جي (ج) چوري جي (د) دوستي جي
3. عقيدن جي فلسفي ۾ ڪوبه دخل ڪونهي:
- (الف) زور زبردستيءَ جو (ب) عقل جو (ج) سائنس جو (د) الهام جو

(ج) هيٺيا خال پريو:

1. عقيدو انساني اندر جي جو نانءُ آهي.
2. عقيدا انساني ۽ ۾ جڳهه والاريندا آهن.
3. سان فرد ۽ سماج جو سڌارو ٿئي ٿو.

استادن لاءِ هدايتون:

- جهڙي طرح چوريءَ جي سڪڻ جو هڪ سبب ”بغير اجازت ٻئي جي شيءِ کڻڻ آهي.“ اهڙي طرح شاگردن ۽ شاگردياڻين کان ”کوڙ ڳالهائڻ“ جو سبب معلوم ڪيو وڃي ۽ انهن جي مختلف جوابن کي ڪلاس ۾ بحث هيٺ آندو وڃي.

مذهب ۽ عبادت

- پنهنجي پنهنجي عقيددي مطابق مالڪ حقيقي جي عبادت ڪرڻ ۽ ٻين جي عقيدن جو احترام ڪرڻ جي لائق بڻجندا.
- صحتمند ۽ هر آهنگي واري ڪردار جو مظاهرو ڪري سگهندا.
- سمجهندا ته ضرورت مندن جي بي لوٽ خدمت ڪرڻ هڪ فرض آهي.

سکيا جي
حاصلات

معبود جي تلاش ۽ ان جي سامهون پنهنجي ضرورتن جي اظهار کي بهتر انداز ۾ پيش ڪرڻ انساني فطرت جي گهر آهي. تنهنڪري هر انسان چاهيندو آهي ته اهڙي ڪا هستي هجي جنهن کي مصيبتن، تڪليفن توڙي خوشيءَ جي موقعي تي پڪاري سگهجي، زندگيءَ جي سهنجائي ۽ آخرت جي ڪاميابي لاءِ ان کي راضي ڪري سگهجي. پوءِ اها جدا ڳالهه آهي ته هر انسان پنهنجي سمجهه ۽ ڄاڻ مطابق ڪو نه ڪو معبود تلاش ڪري ڇڏيو آهي. جنهن کي راضي ڪرڻ جون هو ڪوششون ڪندو رهي ٿو. ڪي مالڪ حقيقيءَ کي عبادت جو لائق سمجهن ته ڪي ان جي پيدا ڪيل وڏي مرتبي وارين هستين جي سامهون نمن، ڪي جاندار شيءِ کي پوڄين ته ڪي بي جان ۽ غير حقيقت شين جي پوڄا ڪن. پر انسان ته وقت تي پنهنجي خواهشن کي به خدا بنائڻ کان پوئتي نه ٿو رهجي. معبود جي سامهون ان جي وڏائي جي اقرار ۽ پنهنجي عاجزيءَ جي اظهار جو نالو عبادت آهي. هر مذهب ۽ عقيدن کان پوءِ عبادت يا ريتون رسمون بنيادي حيثيت رکن ٿيون.

هندو ڌرم ۾ ديوتائن جي سامهون گيتا، ٻين ڌرمي ڪتابن (استوتر، گائتري منتر وغيره) جو ورد ڪري انهن جي پوڄا ڪئي ويندي آهي. اهڙي طرح اوم جو اچار ۽ ڌيان ڪرڻ، گيان، ڀڳتي ۽ نيڪ ڪرم ڪرڻ مکيه عبادتون تصور ڪيون وڃن ٿيون.

ٻڌ ڌرم ۾ مهاتما گوتم ٻڌ جي مورتِي سامهون بيهي پوڄا ڪرڻ وڃي ٿو. وات تي هلڻ، هر ڪنهن سان نيڪي ڪرڻ، جاندارن تي ڪهل ڪرڻ، پنهنجي نفساني خواهشن تي ضابطو آڻڻ ۽ اخلاق بهتر ڪرڻ توڙي مراقبو ڪرڻ عبادت ۾ شمار ٿين ٿا.

يهوديت ۾ مالڪ حقيقي جي رضامندي لاءِ ڏينهن ۾ ٽي دفعا عبادت ڪئي

ويندي آهي جنهن کي تيفيلاه سڏيندا آهن، يروشلم ۾ ”ديوار گريه“ وٽ مناجاتون ڪرڻ، تورات جي تلاوت ڪرڻ توڙي پنهنجي مذهب تي مضبوطيءَ سان هلڻ سندن اهم عبادتون آهن.

مسيحيت ۾ حمد خواني ۽ بائبل جي تلاوت ڪرڻ اهم عبادتون آهن، ان کان علاوه پنهنجي اخلاق کي سنوارڻ، ٻين سان سهڻو سلوڪ ڪرڻ ۽ نيڪ اعمال ڪرڻ سندن عبادت آهي.

زرتشت ڌرم ۾ باهه جي پوڄا ڪئي ويندي آهي، ان کانسواءِ يزداني قوت جي مطابق عمل ڪرڻ ۽ اهرمن جي مخالفت ڪرڻ توڙي مقدس ڪتابن جي تلاوت ڪرڻ اهم عبادتون آهن.

اسلام ۾ روزو، نماز، حج، زڪوات ۽ عقيدن تي ايمان آڻڻ اهم عبادتون آهن ان کانسواءِ قرآن شريف جي تلاوت ڪرڻ، مالڪ حقيقيءَ جو ذڪر ڪرڻ، حلال ڪمائن، مخلوق جي خدمت ۽ پنهنجي اخلاق کي سڌاري تقويٰ اختيار ڪرڻ اهم عبادتون آهن.

سڪ ڌرم ۾ جاپ ۽ ڪيرتن ڪرڻ ۽ مقدس ڪتاب پڙهڻ اهم عبادتون آهن.

سبق جو خلاصو

معبود جي تلاش انسان جي فطرت ۾ شامل آهي. معبود جي سامهون پنهنجي عاجزي ۽ ان جي وڏائي جي اقرار ڪرڻ جو نالو عبادت آهي. دنيا جي مکيه مذهبن ۾ مالڪ حقيقي کي راضي ڪرڻ، پنهنجي ڪردار کي سڌارڻ، دنيا ۽ ٻئي جهان جي نجات ۽ مخلوق جي خدمت ڪرڻ توڙي مقدس ڪتابن جي تلاوت ڪرڻ عبادت شمار ڪيا وڃن ٿا.

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. عبادت جو مفهوم ڇا آهي؟
2. معبود جي تلاش ۾ ماڻهن ڪهڙا طريقا اختيار ڪيا آهن؟
3. هر مذهب ۾ ريتن رسمن يا عبادتن کي ڪهڙو درجو حاصل آهي؟
4. هندو ڌرم ۽ ٻڌ ڌرم ۾ ڪهڙيون هڪجهڙايون آهن؟

(ب) صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو:

1. معبود جي معنيٰ آهي:
 - (الف) جنهن کي پڪاريو وڃي (ب) جنهن کان مدد ورتي وڃي
 - (ج) جنهن جي پوڄا ڪئي وڃي (د) اهي سڀئي
2. معبود جي سامهون پنهنجي عاجزي ۽ ان جي وڏائي جو اقرار سڏجي ٿو:
 - (الف) عقيدو (ب) سياست (ج) عبادت (د) مذهب
3. جنهن مذهب ۾ باهه کي يزداني قوت سمجهيو وڃي ٿو سو آهي:
 - (الف) سک ڌرم (ب) زرتشت ڌرم (ج) مسيحيت (د) اسلام

(ج) هيٺيان خال پريو:

1. نماز، روزو، حج، زڪوات ۽ ڪلمو جون اهم عبادتون آهن.
2. مسيحيت جي اهم عبادت آهي.
3. تيفيلاه ۽ ديوار گريه وٽ مناجات ڪرڻ جي عبادت شمار ٿين ٿا.
4. ٻڌ ڌرم ۾ کي پوڄيو ويندو آهي.
5. هندو ڌرم ۾ ۽ مکيه عبادتون تصور ڪيون وڃن ٿيون.

استادن لاءِ هدايتون:

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کي انٽرنيٽ تان هر مذهب جي عبادت جي جاين ۽ انهن جي نالن کي نوٽ ڪري اچڻ لاءِ چوي.
- هر مذهب جي عبادتن جا نالا نوٽ ڪري ايندا ۽ انهن بابت پاڻ ۾ ڳالهه ٻوله ڪندا.

مذهب: انهن جا باني ۽ مقدس ڪتاب

- سڀني مکيه مذهبن جي قابل احترام بانيڪارن جا نالا انتهائي عزت ۽ احترام سان وٺڻ جي لائق بڻجندا.
- قابل احترام بانيڪارن جي حسب نسب بيان ڪرڻ جي لائق ٿيندا.
- مکيه مذهبن جي مقدس ڪتابن جا نالا ٻڌائي سگهندا.

سکيا جي
حاصلات

بنيادي طور هر مذهب جو بنياد الهامي تعليم تي مشتمل ٿئي ٿو، جنهن جي سمجهاڻي ڏيندڙ پهريون شخص ان جو باني سڏجي ٿو. جڏهن ته اها الهامي تعليم يا مذهب جي بانيڪار جي سمجهاڻي ڪتابن جي صورت ۾ هر مذهب جي پيروڪارن کي پڙهڻ لاءِ مهيا ڪئي وڃي ٿي. تنهنڪري دنيا جي هر مذهب ۾ الهامي تعليم ٻن صورتن ۾ موجود آهي، هڪ خالص مالڪ حقيقي جي تعليم ٻيو بانيڪارن يا انهن جي عالمن طرفان ٿيل سمجهاڻي تي مشتمل تعليم. هيٺ مکيه مذهبن مان هر ڌرم جي بانيڪار ۽ ان جي مذهبي ڪتابن جو ذڪر ڪجي ٿو:

هندو ڌرم: هندو ڌرم يا سناتن ڌرم جو بنياد وجهندڙ ڪو معين شخص ڪونهي البتہ ڪن رشين منين ڪنن تپسيائون ڪري ڪي اهم اصول هٿ ڪيا ان ڪري اهي بانيڪار آهن، هن ڌرم ۾ ويد، پراڻ، منوسموتي، رامائڻ، مهاپارت ۽ ڀڳود گيتا اهم مذهبي ڪتاب آهن جن جي اصلي زبان سنسڪرت آهي، البتہ انهن جا ترجما انيڪ زبانن ۾ دستياب آهن.

ٻڌ ڌرم: ٻڌ ڌرم جو پايو وجهندڙ مهاتما گوتم ٻڌ آهي، جيڪو راجا شتودن ۽ مهاراڻي مايا جو سڪيلڌو پُٽ هو. سندس جنم 563 ق.م ڌاري نيبال جي لمبني علائقي ۾ ٿيو.

هن ڌرم ۾ تري پٽڪ يعني: وٺاءِ پٽڪ، سوتر پٽڪ، اڀي ڌرم پٽڪ ۽ ڌمپد ڌرمي ڪتاب مشهور آهن.

يهوديت: يهوديت جو باني حضرت موسيٰ عليه السلام آهي، سندس والد جو نالو عمران هو پاڻ مصر ۾ پيدا ٿيا.

يهوديت جو الهامي ڪتاب تورات آهي. البتہ تالمود، قبالا ۽ بائبل جي پراڻي عهدنامي کي به هن مذهب جا مذهبي ڪتاب تصور ڪيا وڃن ٿا. جنهن جي اصل ٻولي عبراني آهي.

مسيحييت: مسيحيت جو پايو وجهندڙ حضرت يسوع مسيح آهي، پاڻ مالڪ حقيقي جي خاص قدرت سان بغير پيءَ جي پيدا ٿيا. سندن والده جو نالو بي بي مريم آهي. حضرت يسوع مسيح فلسطين جي ”بيت لحم“ ۾ پيدا ٿيا.

هن مذهب ۾ بائبل ۽ انجيل اهم مذهبي ڪتاب آهن. جيڪي عبراني ۽ انگريزي ٻولي ۾ لکيل آهن.

زرتشت ڌرم: زرتشت ڌرم جو باني حضرت زرتشت آهي. پاڻ 66 ق.م ڌاري اوڀر ايران ۾ پيدا ٿيا.

هن مذهب جو بنيادي ڪتاب اوستا پهلوي ٻولي ۾ لکيل آهي. ان کانسواءِ ڳاٽا ۽ يسنا به ڌرمي ڪتاب مشهور آهن.

اسلام: مالڪ حقيقي انسانيت جي هدايت لاءِ حضرت محمد صلي الله عليه وسلم کي آخري نبي چونڊيو. پاڻ 570ع ڌاري مڪي شريف ۾ ڄاوا، سندن والد جو نالو حضرت عبدالله بن حضرت عبدالملڪ ۽ والده جو نالو حضرت بي بي آمنه هو.

اسلام جو مقدس ۽ الهامي ڪتاب ”قرآن شريف“ آهي جيڪو عربي ٻوليءَ ۾ لکيل آهي، قرآن شريف جي سمجهاڻي ۽ حضرت محمد صلي الله عليه وسلم جي زندگيءَ توڙي تعليمات جو گهڻو ذڪر حديث جي ڪتابن ۾ آهي. جن ۾ صحيح بخاري، صحيح مسلم وغيره وڌيڪ مشهور آهن.

سڪ ڌرم: سڪ ڌرم جو باني بابا گرونانڪ جي آهي. پاڻ ننڪانه صاحب ۾ 1449ع ڌاري پيدا ٿيا، سندن والد جو نالو مهتا ڪالو هو جيڪو پنهنجي ڳوٺ جو زميندار هو.

هن ڌرم جو مذهبي ڪتاب ”گرو گرنٿ صاحب جي“ آهي. جيڪو گرمڪي صورتخطي ۾ لکيل آهي. ان ۾ پنجابي، سنڌي، مراٺي، برج پاشي، هندي، سنسڪرت، عربي، فارسي، بنگالي ۽ تامل ٻولين جا لفظ به شامل آهن. انڪري ان کي ”ٻولين جي ڪاڻ“ به سڏيو وڃي ٿو.

سبق جو خلاصو

بنيادي طور هر مذهب الهامي تعليمات تي مشتمل هوندو آهي. جنهن کي خالص الهامي تعليم ۽ سمجهاڻي تي مشتمل تعليم ۾ ورهائي سگهجي ٿو. هندو ڌرم جو ڪو معين باني ڪونهي. ٻڌ ڌرم لاءِ مهاتما گوتم ٻڌ، زرتشت ڌرم لاءِ حضرت زرتشت، يهوديت لاءِ حضرت موسيٰ عليه السلام، مسيحيت لاءِ حضرت يسوع مسيح، اسلام لاءِ حضرت محمد صلي الله عليه وسلم ۽ سک ڌرم لاءِ بابا گرو نانڪ باني طور سڃاتا وڃن ٿا.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. بنيادي طور مذهبي تعليم ڇا تي مشتمل آهي ۽ ان جا گهڻا قسم آهن؟
2. هندو ڌرم جا ڪتاب ڪهڙا آهن؟
3. مهاتما گوتم ٻڌ جي پيءُ، ماءُ ۽ ملڪ جو نالو ڇا آهي؟
4. ”گرو گرنٿ صاحب جي“ ۾ ڪهڙين ٻولين جا لفظ شامل آهن؟
5. سڀني مکيه مذهبن جي ڪتابن جا نالا ۽ ٻولي ڪهڙي آهي؟

(ب) صحيح جواب تي (✓) جو نشان لڳايو:

1. سک ڌرم جو مذهبي ڪتاب آهي:
 - (الف) بائبل (ب) قرآن شريف (ج) گيتا (د) گرو گرنٿ صاحب جي
2. قرآن شريف جنهن ٻوليءَ ۾ لکيل آهي سا آهي:
 - (الف) سنڌي (ب) هندي (ج) عربي (د) عبراني
3. بائبل ڪهڙن ٻن مذهبن جو مذهبي ڪتاب آهي:
 - (الف) هندو ڌرم ۽ ٻڌ ڌرم (ب) يهوديت ۽ مسيحيت
 - (ج) اسلام ۽ سک ڌرم (د) زرتشت ازم ۽ سک ازم

(ج) هيٺيان خال ڀريو:

1. يهوديت جو بنياد وجهندڙ آهي.
2. زرتشت ڌرم جا اهم ڪتاب ۽ آهن.
3. ٻڌ ڌرم جو باني آهي، جيڪو ۾ پيدا ٿيو.
4. يسوع مسيح جو باني آهي. سندس پيدائش خدا جي
سان ٿي.
5. هندو ڌرم جو بنياد وجهندڙ کي مڃيو وڃي ٿو.

استادن لاءِ هدايتون:

- شاگردن ۽ شاگردياڻين کان هيٺين عنوانن تي چارٽ تيار ڪرايا وڃن:
- مکيه مذهبن جا بانيڪار، سندن نسب (پيءُ، ڏاڏي جو نالو) ۽ ملڪ.
 - مکيه مذهبن جا مذهبي ڪتاب ۽ انهن جي ٻولي.
 - مکيه مذهبن جون عبادت گاهون ۽ انهن جا نالا.

مذهبن جو تفصيلي تعارف

هن باب ۾ ٻن مذهبن ”هندو ڌرم“ ۽ ”ٻڌ ڌرم“ جو تفصيل ڏنو ويو آهي. جنهن ۾ هندو ڌرم جي بڻ بنياد ۽ اوسر، اوم، برهم ۽ موڪش جي تصور، آتما، پرماٽما، ڪرمن، اجتماعي زندگي جي فلسفي ۽ مقدس ڪتابن سان گڏ ٻڌ ڌرم جي بڻ بنياد، اوسر، مڪيه اصولن ۽ اعليٰ اخلاقي سکيا بابت ڄاڻ شامل آهي.

هندو ڌرم

سکيا جي حاصلات

- هندو ڌرم جي تعريف ڪري سگهندا.
- لفظ ”سناتن“ جي وضاحت ڪري سگهندا.
- هندو ڌرم ۾ مروج عقيدن ۽ پوجا بابت وضاحت ڪري سگهندا.
- عالمي امن ۽ ايڪي جي واڌاري ۾ هندو ڌرم جي ڪردار کي واضح ڪري سگهندا.

تعارف

دنيا ۾ جيڪي به مذهب ۽ ڌرم آهن اهي زندگي گذارڻ جو رستو ٻڌائن ٿا. هر ڪنهن جي تعليم پنهنجي پنهنجي آهي. پر اڀياس ڪرڻ کان پوءِ معلوم ٿئي ٿو ته سڀني مذهبن ۽ ڌرم ۾ اخلاقي قدر هڪ جهڙا آهن. هر مذهب حق، سچ ۽ ڀلائي جي رستي تي هلڻ ۽ نيڪ عملن سان مالڪ حقيقي کي راضي ڪرڻ جي تعليم ڏئي ٿو.

هندو ڌرم دنيا جو پراڻي ۾ پراڻو ڌرم سمجهيو وڃي ٿو. جنهن جو حقيقي نالو ”سناتن ڌرم“ آهي. سناتن جي لفظي معنيٰ آهي ”سدا قائم رهندڙ“. ڌرم سنسڪرت ٻولي جي لفظ ”ڌر“ مان نڪتل آهي، جنهن جي معنيٰ آهي جهلي بيهڻ. يعني اهو جيڪو هن زندگيءَ ۽ ٻئي جنم واري زندگي ۾ به سهارو ٿئي. قديم زماني ۾ اولهه هندستان ۾ ست درياءَ وهندا هئا. دريا کي سنسڪرت ۾ سندو سڏبو آهي. انهن دريائن ڪري هن علائقي کي ’سپت سندو‘ چوندا هئا ۽ هتي جي رهاڪن کي سندو سڏيو ويندو هو. آريا جيڪي وچ ايشيا ۽ ايران کان لڏي اچي هن علائقي ۾ آباد ٿيا، اهي ’س‘ اکر کي ’ه‘ ڪري اُچاريندا هئا. تنهن ڪري هتي جا رهاڪو سندو بجاءِ هندو سڏجڻ لڳا.

بُن بنياد

هندو ڌرم جو بنياد ڪنهن هڪ انسان يا اوتار ڪو نه وڌو آهي، پر اهو گهڻن رُشين مُنين (عالمن ۽ بزرگن) جي گيان، ڌيان ۽ ڪوجنا سان حاصل ٿيل روحاني تجربن ۽ اصولن تي ٻڌل آهي. انهن بزرگن ڪنن تپسيائون ڪري ڌرم جا بنيادي اصول هٿ ڪيا ۽ انهن جو عام انسانن جي ڀلائي ۽ بهتري لاءِ پرچار ڪيو. انهن اصولن موجب هر ماڻهو گيان (علم)، ڀڳتي (خدمت) ۽ ڪرم (عمل) وارن رستن ذريعي پنهنجي روحاني طاقت وڌائي آخري منزل مالڪ حقيقي ”پرمتما“ کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري سگهي ٿو.

آريا شروع ۾ سنڌو ندي جي ڀر وارن علائقن ۾ آباد ٿيا. پوءِ وقت گذرڻ سان اُهي پوري هندستان ۾ ڦهلجي ويا. اُهي چوپايو مال چاريندا هئا ۽ گهوڙن تي سواري ڪندا هئا. اهي دريائن جي ڪنارن ۾ سان هاريو ڪرڻ لڳا. انهن گڏجي سڏجي رهڻ لاءِ ڪجهه اصول جوڙيا ۽ هڪ اڻپوري رياست وجود ۾ آندي. انهن هتان جي اصلي باشندن جي ريتين رسمن ۽ عقيدن سان هم آهنگي پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. اُهي ماڻهو ديوي ديوتائن جي پوڄا ڪندا هئا. اهڙي ريت هندو ڌرم جي ترقي ۽ اوسر ۾ انهن مقامي دراوڙي ۽ قبائلي ماڻهن جي ريتين رسمن جو به وڏو حصو رهيو آهي. هندن ۾ شروعاتي دؤر ۾ اجتماعي زندگي چئن ورثن (حصن) ۾ ورهايل هئي. 1. برهمڻ 2. ڪتري 3. وئش 4. شودر.

1- **برهمڻ:** برهمڻن جو ڪم هو علم سکڻ ۽ سيکارڻ

2- **ڪتري:** انهن جو ڪم هو راجنيتي ڪرڻ ۽ سماج جو بچاءُ ڪرڻ

3- **وئش:** انهن جو ڪم هو واپار ڪرڻ ۽ ڪيتي ڪرڻ

4- **شودر:** انهن جو ڪم هو ٻين ورثن جي خدمت ڪرڻ.

هن ورهاست جي ڪري سماج ۾ اوچ نيچ ۽ ذات پات جو فرق وڌيو. پر وقت گذرڻ سان ان جو اثر بلڪل گهٽجي ويو آهي. پاڪستان ۾ تعليم ۽ ڌرمي شعور وڌي ويڃڻ جي ڪري اهو فرق ختم ٿي ويو آهي. ذات پات جي بنياد تي ڪنهن کي گهٽ سمجهڻ بابت ڌرمي ڪتابن ۾ ڪٿي به لکيل نه آهي.

هندو ڌرم موجب انساني زندگي جو مول مقصد هي آهي ته هڪ ماڻهو ڌرمي اصولن، اخلاقي قدرن، حق ۽ سچ جي واٽ تي هلندي سچي سنسار جي پلائي لاءِ پنهنجي زندگي گذاري ۽ سنا عمل ڪري پر انهن جي قل جي خواهش نه ڪري.

(خلق جي خدمت وڌي ۾ وڏو ڌرم آهي)

سبق جو خلاصو

- هندو ڌرم دنيا جو پراڻي کان پراڻو ڌرم آهي. هن جو حقيقي نالو سناتن ڌرم آهي. هن جو بنياد گهڻن رشن مڻين جي ڪنن تپسيا سان حاصل ٿيل اصولن تي ٻڌل آهي.
- هندو ڌرم جي عقيدتي مطابق هڪ ماڻهو گيان، پڳتي ۽ ڪرم ذريعي مالڪ حقيقي سان ملي سگهي ٿو.
- آريا وچ ايشيا ۽ ايران کان هندستان ۾ آيا هئا. انهن ندين جي ڪنارن تي آباد ٿي ٻني ٻارو شروع ڪيو. انهن گڏجي رهڻ لاءِ ڪي اصول ٺاهيا. انهن جي ريتن رسمن ۽ عقيدن تي هتان جي اصلي رهاڪن جي ريتن رسمن جو به اثر ٿيو.
- هندو ڌرم جو مول مقصد اعليٰ اخلاقي قدرن تي هلڻ ۽ ٻين جي پلائي لاءِ زندگي گذارڻ ۽ ان جي ڦل جي خواهش نه رکڻ آهي. انهن مول مقصدن جي ڪري هندو ڌرم جو عالمي امن، پائيداري، مذهبي هم آهنگي ۾ مثبت ڪردار رهيو آهي، هن ڏس ۾ سوامي وويڪانند جو شڪاگو وارو خطاب پنهنجو مٽ پاڻ آهي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. هندو ڌرم جو بنياد ڪنهن رکيو؟
2. آريا 'س' اکر جو اُچار ڪيئن ڪندا هئا؟
3. هندو ڌرم موجب ماڻهو مالڪ حقيقي سان ڪيئن ملي سگهي ٿو؟
4. آريا ڪهڙا ڌنڌا ڪندا هئا؟
5. هندو ڌرم سماج کي ڪيترن حصن ۾ ورهايو هو؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. هندو ڌرم جو حقيقي نالو..... آهي.
2. ڪترين جو ڪم سماج جو..... ڪرڻ آهي.
3. هندو ڌرم جي ترقي ۽ اوسر ۾ مقامي..... ۽ ماڻهن جي ريتن رسمن جو به اثر آهي.
4. هندو ڌرم موجب سنا ڪم ڪجن پر ان جي..... جي خواهش نه رکجي.
5. خلق جي خدمت وڏي ۾ وڏو..... آهي.

(ج) جملي کي مڪمل ڪرڻ لاءِ حصي ”الف“ کي حصي ”ب“ سان ملايو:

حصو- الف	حصو- ب
• هندو ڌرم دنيا جو • رُشين منين ڪئن تپسيا ڪري • پاڪستان ۾ تعليم ۽ ڌرمي شعور جي وڌڻ ڪري • برهمڻن جو ڪم آهي • ڌرم سنسڪرت ٻولي جي	• هندو ڌرم جا بنيادي اصول جوڙيا. • ذات پات يا اوچ نيچ جو فرق ختم ٿي ويو آهي. • پراڻي ۾ پراڻو ڌرم آهي. • لفظ ’ڌر‘ مان نڪتل آهي. • تعليم حاصل ڪرڻ ۽ تعليم ڏيڻ.

استادن لاءِ
سرگرمي

- ♦ استاد شاگردن کان ”هندو ڌرم جو بڻ بنياد ۽ ان جا مکيه مول مقصد“ تي هڪ مضمون لکرائن.
- ♦ استاد هر شاگرد کي ڪنهن هڪ اخلاقي قدر، اصول يا هڪ عمل بابت ٻڌائڻ لاءِ چئي، جنهن سان مالڪ حقيقي کي راضي ڪري سگهجي ٿو.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ
سخت گيان ڌيان واري عبادت	تپسيا
ڪم، عمل	ڪرم
علم ڄاڻ	گيان
خدمت شيوا	پڳتي
چوٽڪارو، نجات	موڪش
پين جي پلائي	پراپڪار

هندو ڌرم جا مقدس ڪتاب

- ويدن، اپنیشدن، پراڻن، شريمد پانچود گيتا، رامائڻ ۽ مهاپارت جي بنيادي سکيائن بابت ڄاڻي سگهندا.
- ٻن اوتارن شري رام چندر ۽ شري ڪرشن جي باري ۾ ڄاڻي سگهندا.
- هندو ڌرم جي سڀني مقدس ڪتابن جي اخلاقي اقدار بابت ڄاڻي سگهندا.
- ويدن جا نالا ۽ انهن جي سکيائن جي روشني ۾ ٺهيل ٻين ڪتابن جي وضاحت ڪري سگهندا.

سکيا جي
حاصلات

هندو ڌرم جا مقدس ڪتاب هيٺيان آهن:

1. **ويد** 2. **اُپنشد** 3. **پراڻ** 4. **رامائڻ** 5. **مهاپارت** 6. **پڳود گيتا**.
ويد ڪُل چار آهن، جيڪي هندو ڌرم جا مستند ڪتاب ليکيا وڃن ٿا.
1. **رگ ويد**: انهي ۾ منتر ۽ برهم جي ساراهه وارا گيت شامل آهن.
هي ويد سنڌوندي جي ڪناري تي لکيو ويو.
2. **سام ويد**: هي سڀني کان وڏو ويد آهي. هن ۾ خاص طرح ڳائڻ وديا (Music & Songs) جو ذڪر آهي.
3. **يجر ويد**: انهي ۾ يگيه ڪرائڻ ۽ ٻيون سماجي ۽ ڌرمي ريتون رسمون ڪرائڻ جا طريقا ٻڌايل آهن.
4. **اثر ويد**: هن ۾ اخلاقيات، سماجي علم، وشو ڪوش (انسائيڪلوپيڊيا) دوائن، گهوڙي سواري ۽ ڪاريگري وغيره بابت تفصيل ڏنل آهي.
اُپنشد: اُپنشد معنيٰ برهم گيان. اُپنشد ويدن جي سار ۽ سمجهاڻي آهن. اُپنشدن ۾ سوالن جوابن جي صورت ۾ پُرش (جيو/انسان) پرڪرتي (قدرت) آتما (روح) پرماتما (مالڪ حقيقي) زندگي ۽ موت جي باري ۾ بيان ٿيل آهي. اُپنشدن جو ڪل تعداد 108 آهي.
پراڻ: پراڻن جو تعداد 18 آهي، اهي آساني سان سمجهه ۾ اچڻ وارا ڪتاب آهن، انهن ۾ ديوتائن جون آکاڻيون، رياضي، فلڪيات، تاريخ ۽ جاگرافي جو علم لکيل آهي.
رامائڻ: هندو ڌرم ۾ رامائڻ جو ڪتاب وڏي اهميت وارو آهي. هن جو لکندڙ والميڪ رُشي آهي. هن ۾ 24000 بيت آهن. هن ڪتاب ۾ وشنو پڳوان جي ستين

اوتار شري رامچندر بابت بيان ٿيل آهي. شري رامچندر کي پنهنجي پيءُ راجا دشرت جي وچن (وعدِي) نياھڻ خاطر 14 سال بنواس وڃڻو پوي ٿو. بنواس ۾ سندس زال سيتا کي لنکا جو راجا راوڻ زوري کڻي وڃي ٿو. شري رامچندر باندرن جي فوج وٺي لنکا تي ڪاهي وڃي ٿو ۽ راجا راوڻ کي ماري سيتا کي آزاد ڪرائي ٿو. 14 سالن بنواس پوري ٿيڻ بعد هو پنهنجي زال سيتا پاءُ لڇمڻ ۽ هنومان سميت واپس راجڌاني ايوديا موٽن ٿا ته عوام ڏيا ٻاري سندن استقبال ڪن ٿا. انهي واقعي جي ياد ۾ هندو اڄ به هر سال ڏياري جو ڏينهن وڏي ڌام ڌوم سان ملهائيندا آهن.

مهاپارت: مهاپارت هڪ تمام وڏو رزميه داستان آهي. هن ڪتاب ۾ ڪورون ۽ پانڊون جي وچ ۾ ڪروڪيتر جي ميدان تي ٿيل جنگ جو ذڪر آهي. هن ڪتاب ۾ هڪ لک کان به وڌيڪ شلوڪ آهن. هن جي رچنا مهاڙشي ويدوياس ڪئي هئي. مهاپارت کي پنجون ويد به سڏبو آهي. مهاپارت جو اصلي هيرو نند، یشودا جولال شري ڪرشن آهي جيڪو ميدان جنگ ۾ پانڊو پُتر ارجن جو سارڻي بڻيو.

شريمد پگود گيتا: گيتا سڀني ڌرمي ڪتابن مان مقبول ترين ڪتاب آهي. نارائڻ ۽ نر جي اوتارن پڳوان شري ڪرشن ۽ پانڊو پُتر ارجن جي وچ ۾، جنگ جي ميدان تي ٿيل ڳالهه ٻولهه تي ٻڌل هي ڪتاب مهاپارت جو حصو آهي، گيتا جو گيان (علم) ويدن ۽ اپنشدن جو نچوڙ آهي. گيتا جا 18 باب ۽ 700 شلوڪ آهن.

ويڊن جي مختصر تاريخ

ويد هندوئن جا سڀ کان قديم ڪتاب آهن. جن کي اُهي ديو راڻي ڪري مڃن ٿا، جيڪا جڳت جي ابتدا ۾ رشين مڻين کي تيور تپسيا جي ڪيفيت ۾ ميسر آئي. انهن انهيءَ واڻي کي پنهنجن ششن ذريعي پکيڙي عرف عام ڪيو. ويدن ۾ سڪام منترن جو تعداد 80 هزار آهي، پر مُڪت ڪرڻ وارن منترن جو تعداد 20 هزار آهي، جنهن مان 4 هزار منتر گيان ڪانڊ جا ۽ 16 هزار منتر اُپاسنا ڪانڊ جا آهن. ويدن جون ثانوي شاخون آهن (i) سِڪشا (ii) ڪلپ (iii) وياڪرڻ (iv) نروڪت (v) جيوتش (vi) چند.

هندو ڌرم جا ٻيا سڀ ڪتاب ويدن جي تعليمات جي روشني ۾ لکيا ويا آهن. انهيءَ ڪري ڌرمي معاملن ۾ ويد ئي ثبوت آهن.

ويدن جي سکيائن جو هندن جي اخلاقي، سماجي ۽ ڌرمي ويچار ڌارا تي تمام گهڻو اثر آهي. هندن جا ٻيا ڪتاب ويدن جي تعليم جي روشني ۾ لکيل آهن. اُپنشد ته جهڙوڪر ويدن جي تعليم جو سار آهن. اهڙي نموني گيتا ويدن جي تعليم جو نچوڙ آهي. رامائڻ ۾ ته ويدن جي تعليم مطابق زندگي گذارڻ جو عملي نمونو پيش ڪيو ويو آهي. شري رامچندر کي ”مريادا پرشوتم“ يعني اعليٰ اخلاقي ڪردار جو عملي نمونو سڏبو آهي. هندن جي سوچ ڌارا يا فلسفي تي ويدن جي هيٺين سکيائن جو اثر گهڻو ٿيل آهي:

- بي غرض ٿي جيڪو ڪم ٻئي جي پلائي لاءِ ڪجي ٿو، انهي سان گناهگار ماڻهو به جلدي ڌرماتما (نيڪ) ٿي وڃي ٿو.
 - انسان کي ڏرڱ (خراب لچڻ) ۽ ڏراچار (خراب وهنوار) کي زهر مثل ڄاڻي انهن کي ترڪ ڪرڻ گهرجي، پنهنجي نفساني خواهشن تي ضابطو رکي حقيقي مالڪ جي پڳتي ڪرڻ گهرجي.
 - انسان کي درگذر، امن، سکون، سڀني ۾ هڪ جهڙائي ڏسڻ، اطمینان، علم، عقل، بي غرض ٿي ڪم ڪرڻ ۽ پاڻ تي ضابطو رکڻ جهڙا سٺا لچڻ پنهنجي ڪردار جو حصو بڻائڻ گهرجن.
- منوسمрти موجب جيڪو ماڻهو ويد ۽ سمрти ۾ چيل ڌرم جو پالڻ ڪري ٿو. اهو بيشڪ هن سنسار ۾ شهرت ۽ مرڻ کان پوءِ سُڪ پائي ٿو.

سبق جو خلاصو

- ويد جو مطلب آهي علم جو خزانو. هندو ڌرم جا بنيادي اصول ويدن جي سکيائن تي ٻڌل آهن. تنهن ڪري هندو ڌرم کي ويدڪ ڌرم به سڏيو ويندو آهي. ويد ڪل 4 آهن.
- اُپنشد ويدن جي سار ۽ سمجهاڻي آهن.
- رامائڻ ۾ شري رامچندر جو 14 سال بنواس ۾ رهڻ، لنڪا جي راجا راوڻ کي ماري ان کان پنهنجي زال سيتا کي آزاد ڪرائي واپس ايوديا موٽڻ جو قصو بيان ٿيل آهي. هن ڪتاب ۾ عملي زندگي گذارڻ جو هڪ مثالي نمونو پيش ٿيل آهي.
- مهاپارت هڪ تمام وڏو تاريخي داستان آهي. هن ڪتاب ۾ ڪورون ۽ پانڊون جي وچ ۾ ٿيل لڙائي جو ذڪر آهي.
- يگود گيتا سڀني ڌرمي ڪتابن کان مقبول ترين ڪتاب آهي.
- ويد مهاپارت کان به پهرئين لکيا ويا. انهن جي سکيائن جو هندو فلسفي ۽ اخلاقي ويچار ڌارا تي تمام گهڻو اثر آهي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. ويد ڪيترا آهن؟ هر هڪ جو نالو ٻڌايو.
2. اُپنشدن ۾ ڇا بيان ٿيل آهي؟
3. رامائڻ جي ڪردارن مان ڪهڙا سبق ملن ٿا؟
4. گيتا ۾ ڪل ڪيترا شلوڪ آهن؟
5. هڪ گناهگار ماڻهو نيڪ ڪيئن ٿي سگهي ٿو؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. رگ ويد..... جي ڪناري تي لکيو ويو.
2. هندو ويدن کي..... ڪري مڃن ٿا.
3. ڪورون ۽ پاندون جي وچ ۾ ٿيل مهاڀارت لڙائي..... جي ميدان تي ٿي.
4. گيتا جي ويدن جي تعليم جو..... آهي.
5. درگذر ڪرڻ، رحم ڪرڻ، ماءُ پيءُ جي خدمت ڪرڻ ۽ بي غرض ٿي هر ڪنهن جي پلائي ڪرڻ..... آهن.

(ج) صحيح جملي سامهون ”✓“ ۽ غلط جملي سامهون ”X“ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جملا
☐	☐	• اثر ويد ۾ اخلاقيات، گهوڙي سواري ۽ ڪاريگري جي باري ۾ بيان ٿيل آهي.
☐	☐	• شري رامچندر وشنو پڳوان جو انون اوتار آهي.
☐	☐	• هندن جي فلسفي ۽ ويچار ڌارا تي ويدن جو اثر ڪو نه آهي.
☐	☐	• گيتا سڀني ڌرمي ڪتابن مان مقبول ترين ڪتاب آهي.

استادن لاءِ
سرگرمي

♦ استاد، شاگردن ۽ شاگردياڻين کي ترغيب ڏئي ته اهي هندو ڌرم جي مقدس ڪتابن جا نالا ۽ انهن جي سکيائن جو چارٽ ٺاهي پنهنجي پنهنجي گهر ۾ پٽ تي ٽنگين.

♦ ”ڌياري جو ڏينهن“ جي عنوان تي شاگردن ۽ شاگردياڻين کان مضمون لکرائي.

هندو ڌرم جا مکيه تصور

اوم ॐ

- اوم جي حقيقت ڄاڻي سگهندا.
- گائتري منتر، ويدن ۽ پراڻن جي جڙ اوم آهي، ان حقيقت جي مڃڻ لائق ٿيندا.
- گائتري منتر جي اهميت بيان ڪري سگهندا.

سکيا جي
حاصلات

هندو ڌرم ۾ اوم جي باري ۾ تصور هي آهي ته ॐ هڪ مقدس لفظ ۽ آواز آهي. اهو آواز ڪائنات ۾ ازل کان گونجندڙ هو. ॐ هندو ڌرم جو خاص نشان آهي. هندو ڌرم ۾ اوم جي صوتي يا آواز واري نشاني جو تمام گهڻو پڄن ۽ ڪيرتن ڪيو وڃي ٿو. چيو وڃي ٿو ته مالڪ حقيقي هن سنسار جي تخليق ’اوم‘ اُچارڻ سان ڪئي. ويدن، اُپنشن ۽ ٻين ڌرمي ڪتابن جون اڪثر پرارٿائون ۽ منتر اوم سان شروع ٿين ٿا. گائتري منتر جي شروعات به اوم سان ٿئي ٿي. سڀئي سُنا ڪم اوم سان شروع ڪيا وڃن ٿا. پليڪار ڏيڻ لاءِ اوم، هري اوم جو استعمال ڪيو وڃي ٿو. هن نشاني جي پوڄا به ڪبي آهي. هن نشاني کي سني سنوڻ طور گهرن، گاڏين، دڪانن ۽ مندرن تي به لڳايو ويندو آهي.

اوم سڀني آوازن جو مول بنياد آهي. پاتنجلي رشي چوي ٿو ته ’اوم‘ ايشور جو نالو آهي. وڌيڪ چوي ٿو ته انهي شبد جي مطلب تي ڌيان ڌرڻ سان ماڻهو مالڪ حقيقي کي حاصل ڪري سگهي ٿو.

هن سنسار کي ڇڏڻ مهل جيڪو ماڻهو اوم جو اُچار ۽ ڌيان ڪري ٿو، اهو پرم گتي (اوچو درجو) پائي ٿو.

گائتري منتر

اوم پورُ پوهُ سوه، تَت سوتَرُ وريطيم
پرگو ديوسيه ڌي مهی ڌيو یونھ پرچوديات

گائتري منتر رگ ويد مان ورتل آهي جيڪو سناتن ڌرم جو مول (بنيادي) منتر آهي. منتر جي معنيٰ: من (هردو/دل) + تر (آجو ڪرڻ) يعني آتمڪ شبدن (روحاني لفظن) جو مجموعو جنهن جي جپ سان هردو چنتا کان آجو ٿئي ۽ من کي شانت ملي.

شبدن جو ارٿ

اوم: رکشڪ (پرميشور) پور: پراڻ ڊاتا. پوه: دڪ ناس ڪندڙ. سوه: سُڪ ڏيندڙ. تَت: اهو. وريطيم: گرهڻ ڪرڻ يوگيه. پرگو: تيج. ديوسيه: دويه گڻن وارو.

ڏي مهڻي: اسان ڌارڻ ڪريون. ڏيو: ٻڌي (عقل) ڪي. يو: جيڪو. نه: اسان جي. پرچوڌيات: پريڻا ڪري (ترغيب ڪري، هدايت ڏي).

ارٿ

اوم ڪار پريو تيرا نام، گڻ گاوڻ سنسار تمام،
پراڻ سُروپ سُڪون ڪي داتا، اُنت نه ڪوئي تيرا پاتا،
ساري جڳ ڪو پندا ڪرتا، سب سي اُتم پاپ ڪا هرتا،
هي ايشور! هم ٽجهي ڏياوين، پاپ ڪرم ڪي پاس نه جاوين،
ٻڌي ڪرو هماري اُجول، جيون هو همارا نرمِل.

گائتري منتر جي اهميت هن ڳالهه مان واضع آهي ته هن جو ذڪر چئن ئي ویدن ۾ آهي، هن ۾ ٽيئي انگ جهڙوڪ اُسٿوتي (ساراهه)، اُپسنا (پوجا، شيوا) ۽ پراڻنا سمائل آهي. هن منتر موجب سڻي ٻڌي ۽ ساڻوڪ شڪتي ڏيڻ وارو آهي. هن جي مانسڪ چپ ڪرڻ لاءِ ڪي به شرط ڪونه آهن.

برهم

- ڄاڻندا ته برهم وقت ۽ زمان کان مٿاهون ۽ تبديل نه ٿيندڙ آهي.
- ڄاڻندا ته برهم ڪائنات جو پيدا ڪندڙ آهي.
- ڄاڻندا ته برهم ڪامل قدرت رکندڙ، حاضر ۽ غائب جي ڄاڻ رکندڙ آهي.
- ڄاڻندا ته برهم سدا قائم رهندڙ، لافاني آهي.
- ڄاڻندا ته برهم نرگڻ ۽ نراڪار آهي. (گڻن ۽ اوگڻن کان مٿاهون ۽ بغير ڪنهن شڪل ۽ صورت وارو آهي).

سڳيا جي
حاصلات

برهم لفظ مان مراد مالڪ حقيقي آهي. جيڪو وقت ۽ زمان کان مٿاهون ۽ تبديل نه ٿيندو آهي. هو سدا قائم رهڻ وارو ۽ لافاني آهي. هو نرگڻ ۽ نراڪار آهي. جيڪو بغير ڪنهن شڪل ۽ صورت وارو آهي.

برهم ئي ست، چت، آنند (وجود، پروڙ، آنند) آهي. ”برهم ستيه جگت مٿيا“ وچن پٿاندر وجود صرف ئي صرف برهم (مالڪ حقيقي پرماتما) جو آهي. ٻيو جيڪو ڪجهه به اندرين (حواسن) جو موضوع ٿئي ٿو اهو هن هستي جي بدولت ئي آهي. اهو ئي نئين سرشتي يا تخليق کان پهرين ۽ مها پرليه کان پوءِ به برقرار رهي ٿو. ڪوريڙي جي جاري جيان سڀ ڪجهه هُن مان اُپتن (پندا) ٿي هن ۾ ئي لين (جذب) ٿئي ٿو. ويد به هُن جو پار نه پائي نيتي، نيتي (نه اهو، نه اهو) چئي چُپ ٿي ويا. هُن کي اهو ئي ڄاڻي سگهي ٿو جنهن کي هو ڄاڻائي.

اهو ئي اندرين ۽ پرڪرتي کان پري برهم پنهنجي هڪ مان وڌيڪ ٿيڻ جي

خواهش کان مجبور ٿي نرگڻ نراڪار مان سگڻ ساڪار ٿئي ٿو. گوسوامي
ٿلشيداس جي مطابق:

وڀر ڏينو سُر سنت هت لين منش اوتار،

نچ اڇا نرمت ڪر شري مايا گڻ گوپار.

ارٿ-برهمڻ، گڻون، ديوتا ۽ سنتن جي لاءِ ڀڳوان انسان جو اوتار ورتو. اُهي
(اڳيان روپ ملين) مايا ۽ اُنهن جي گڻ (ست، رج ۽ ترم) ۽ (باهرين توڙي اندروني)
اندرين کان پري آهن. اُنهن جو (دويه) جسم پنهنجي اڇا سان بڻيو آهي (ڪنهن ڪرم
بنڌن جي پروش ٿيڻ ۽ وارين پوتڪن، چيزن مان نه).

موڪش

- سمجهندا ته هر سناتني جو مکيه مقصد جنم مرڻ واري چڪر کان چوٽڪارو حاصل ڪرڻ آهي.
- عمل جي ڦل جي خواهش ماڻهو کي دنيا ۾ ڦاسائي ٿي.
- ڄاڻندا ته ڦل جي خواهش بغير عمل ڪرڻ ماڻهو کي دنيا جي بنڌن کان آزاد ڪري ٿو.
- سمجهندا ته هر ماڻهو جيئري ئي مڪتي حاصل ڪري سگهي ٿو، مرڻ کان پوءِ نه.
- ڄاڻندا ته حاصل ڪيل مڪتي اڳتي به قائم رهي ٿي.
- دريافت ڪندا ته مڪتي مالڪ حقيقي جي ڪرم سان ئي ملي سگهي ٿي.

سکيا جي
حاصلات

موڪش جي معنيٰ آهي مڪتي يا چوٽڪارو. هندو ڌرم ۾ موڪش جي باري ۾
تصور هي آهي ته آتما (روح) اجر ۽ امر آهي. پر اهو پنهنجو جامو (بدن) بدلائيندو
رهندو آهي. هڪ ماڻهو کي پنهنجي حياتي ۾ ڪيل ڪرن ۽ ڪوٺن عملن موجب مرڻ
کان پوءِ جوڻ (حياتي) ملي ٿي.

انساني جوڻ اعليٰ ترين جوڻ آهي. هن جوڻ ۾ انسان نيڪ ڪم ڪري پنهنجا
اڳيان پاپ ڌوئي سگهي ٿو ۽ پنهنجي مالڪ حقيقي کي حاصل ڪرڻ لاءِ نشڪام
جتن ڪري سگهي ٿو. تنهن ڪري هر گياني (سمجهدار) ماڻهو جي اها خواهش
هوندي آهي ته هو پنهنجي حياتي ڌرم جي اعليٰ اصولن مطابق ڦل يا نتيجي جي
چاهنا کان سواءِ چڱا ڪم ڪندي گذاري ته جيئن کيس 84 لک جوڻين جي آواگون
جي چڪر کان هميشه لاءِ چوٽڪارو ملي وڃي ۽ سندس آتما مالڪ حقيقي سان ملي
وڃي.

موڪش جو حصول، مالڪ حقيقي جي ڪرم جي بدولت، جيوت اوستا ۾ ئي
ممڪن آهي. جيڪا بعد از موت به برقرار رهي ٿو. پنهنجي حياتي ۾ مڪتي
پائيندڙ کي جيوت مُڪت چئبو آهي.

هندو ڌرم ۾ هڪ انساني زندگي کي 25، 25 سالن جي چئن آشرمن (حصن)
۾ ورهايو ويو آهي جيڪي برهمچريه، گرهست، وان پرست ۽ سنڀاس آهن.

هڪ ماڻهو انهن چئني آشرمن جي اصولن مطابق پنهنجي حياتي گذاري
موڪش حاصل ڪري سگهي ٿو.

سبق جو خلاصو

- اوم هڪ مقدس آواز ۽ اکر آهي. اوم هندو ڌرم جي خاص نشاني آهي. هندوئن ۾ هر سني ڪم جي شروعات اوم سان ڪئي وڃي ٿي. اوم جو اُچار ۽ ڌيان ڪرڻ سان ماڻهو اوچو درجو حاصل ڪري سگهي ٿو.
- هندو ڌرم جي فلسفي مطابق برهما سنسار جي تخليق ڪندڙ ۽ عقل جو اوتار آهي. هو سڀني ديوي ديوتائن جو رهنما آهي.
- هڪ ماڻهو پنهنجي هن انساني جوڻ ۾ نيڪ عمل ڪري هميشه لاءِ 84 لک جوڻين جي آواگون جي چڪر کان چوٽڪارو حاصل ڪري، مالڪ حقيقي سان ملي سگهي ٿو.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. هندو ڌرم ۾ اوم جي باري ۾ ڪهڙو تصور آهي؟
2. هندو ڌرم موجب ٻڌي جو ديوتا ڪير آهي؟
3. ويد برهم بابت ڇا چئي چُپ ٿي ويا؟
4. انساني جوڻ اعليٰ ترين ڇا جي ڪري آهي؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. گائتري منتر جي شروعات..... سان ٿئي ٿي.
2. اوم سڀني..... جو مَول بنياد آهي.
3. نئين تخليق کان پهرين ۽ مها پرليه کانپوءِ..... رهي ٿو.
4. آتما..... ۽..... آهي.

(ج) صحيح جملي سامهون ”✓“ ۽ غلط جملي سامهون ”X“ جو نشان لڳايو:

غلط	صحيح	جملا
☐	☐	• ॐ هندو ڌرم جو خاص نشان آهي.
☐	☐	• گائتري منتر جو جپ سڻي ٻڌي ۽ ساتوڪ پل ڏي ٿو.
☐	☐	• برهما جا تمام گهڻا مندر آهن.
☐	☐	• هندو ڌرم ۾ ماڻهو جي انفرادي زندگي کي پنجن حصن ۾ ورهايو ويو آهي.

♦ استاد، شاگردن ۽ شاگردياڻين کي ॐ جي تصوير پنهنجي ڪاپي يا اچي پني تي ٺاهي اچڻ لاءِ چوي. ♦ استاد، شاگردن ۽ شاگردياڻين کي برهما ۽ موڪش تي نوٽ لکي اچڻ جي هدايت ڪري.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ
عبادت پوڄا دُعا	پرارتنا
لفظ	شبد
عقل	ٻُڌي
اوچو درجو	پرم گتي
ضابطو	دمن
رحم	ديا
پيدا ڪندڙ	سرجڻهار
جنم- مرڻ، جنم- مرڻ جو چڪر	آواگون
پرڪرتي سوڌو پرماتما ۾ لين ٿيڻ	مها پرليه

ٻڌ ڌرم

- مهاتما ٻڌ جي باري ۾ بيان ڪري سگهندا ۽ بيان ڪندا ته گوتمر ڪڏهن ”ٻڌ“ بڻيو.
- ٻڌ ڌرم جي بنيادي سکيائن جي سمجهڻ لائق ٿيندا.
- ٻڌ ڌرم جي ترقي ۽ اوسر ۾ اشوڪا بادشاهه جي ڪردار جو پتو لڳائي سگهندا.
- مهاتما گوتمر ٻڌ جي پهرئين خطبي بابت ڄاڻي سگهندا.
- چئن اعليٰ سچائين بابت ٻڌائي سگهندا.
- اشتانگ مارگ (اٺن اصولن واري واٽ) جي وضاحت ڪري سگهندا.
- ٽٽا گتا جي روح کي سمجهڻ لائق ٿيندا.
- ٻڌ ڌرم جي ٽن وڏن مڪتب فڪر جا نالا ٻڌائي سگهندا.
- انهن جي مختصر وضاحت ڪري سگهندا.

سکيا جي
حاصلات

تعارف

مذهب يا ڌرم ماڻهن کي محبت، امن ۽ پائيداري سان حياتي گذارڻ سيکارين ٿا، اهي انسانن کي بچڻ ڪمن کان روڪين ٿا ۽ نيڪ ڪم ڪرڻ جي ترغيب ڏين ٿا.

ٻڌ ڌرم دنيا جو هڪ وڏو ڌرم آهي، هن ڌرم جو باني مهاتما گوتمر ٻڌ آهي. هن ڌرم جي مڃيندڙن کي ٻُڌ يا ٻوڌي سڏيو ويندو آهي. ٻڌن جي اڪثريت ايشيائي ملڪن ۾ آباد آهي. اهي ٿوري تعداد ۾ آفريقي، آمريڪي ۽ يورپي ملڪن ۾ به آباد آهن، هي ڌرم پنهنجن پوئلڳن کي وچٿري واٽ تي هلڻ، هر ڪنهن سان نيڪي ڪرڻ، جاندارن تي ڪهل ڪرڻ، پنهنجي نفساني خواهشن تي ڪنٽرول ڪرڻ ۽ اعليٰ اخلاقي قدرن تي عمل ڪرڻ جي سکيا ڏئي ٿو. اهڙي سکيا موجب زندگي گذاري هڪ انسان پنهنجي ڪرمن ۽ جنم مرڻ جي چڪر کان نرواڻ يا دائمي چوٽڪارو حاصل ڪري سگهي ٿو.

ٻڌ بنياد

ٻُڌ ڌرم مهاتما گوتمر ٻُڌ جي سکيائن تي ٻڌل هڪ ڌرم آهي، هن ڌرم جو بنياد ڇهين صدي قبل مسيح ۾ پيو، مهاتما ٻڌ پنهنجون سکيائون پنهنجي حياتي ۾ لکت جي صورت ۾ ڪونه ڏنيون هيون. اُن ٻُڌ ڌرم جو پرچار صرف زباني ڪيو هو. سندس وفات کان پوءِ اُن جي پوئلڳن سندس خيالن ۽ سکيائن کي ڪتابي صورت ۾ آڻڻ شروع ڪيو، ٻُڌ ڌرم جي ڌرمي ڪتابن مان تري پٽڪ يعني وٺاءِ پٽڪ، سوتر پٽڪ، آبي ڌرم پٽڪ ۽ دَما پڌ تمام گهڻا مشهور آهن.

نرواڻ ماڻڻ ۽ نجات جا بنيادي اصول ڳولي لهڻ کان پوءِ گوتم ٻُڌ سوچڻ لڳو ته هُن اهڙو ڌرم ماڻهو آهي جنهن تي هلڻ سان هڪ ماڻهو پُرسڪون زندگي گذاري سگهي ٿو، هو هڪ سچي ۽ اُتم ڌرم جو امين آهي، تنهن ڪري هن کي انهي ڌرم کي ڦهلائڻ لاءِ اُن جو پرچار ڪرڻ گهرجي.

هن ڌرم جي پرچار جو پهريون خطبو بنارس جي پرسان هرڻين جي ماڳ اسيتنا ۾ ڏنو جنهن کي هيئنر سارنات چئجي ٿو. هن خطبي ۾ چئن سچائين جو ذڪر ڪيو ويو آهي:

1. زندگي ڏک ئي ڏک آهي.
2. ڏک خواهشن جي ڪري پيدا ٿين ٿا.
3. ڏکن ۽ خواهشن کان پاڻ بچائي سگهجي ٿو.
4. ڏکن ۽ خواهشن کان بچڻ لاءِ وچٿري وات اختيار ڪرڻ گهرجي، انهيءَ وات کي 'اشٽانگ مارگ' سڏجي ٿو، اها اٺن اصولن واري وات هي آهي:

1. صحيح سوچ ۽ صحيح خيال.
2. صحيح ۽ منو ڳالهائڻ.
3. صحيح عمل.
4. حلال روزي ۽ ايمانداري جي ڪمائي.
5. ڪوڙ کان انڪار ۽ سچ ڳالهائڻ.
6. صحيح سنگت ۽ مثبت ويچار.
7. سادي رهڻي ڪهڻي.
8. ڌيان يا مراقبو.

انهن اٺن اصولن واري وات تي هلي هڪ ماڻهو نفسياتي خواهشن کان نجات حاصل ڪري، بچڙائي جي ڪُن مان نڪري، مالڪ حقيقي جي نُور سان ملي سگهي ٿو.

مهاتما گوتم ٻُڌ جي وفات کان پوءِ ٻُڌ ڌرم جي وڌن پڪشون جا چار وڏا ميڙاڪا ٿيا، جن ۾ ٻُڌ ڌرم جا قاعدا ۽ قانون جوڙيا ويا ۽ گوتم ٻُڌ جي خطبن کي لکت جي صورت ۾ آندو ويو.

موريا گهراڻي جي عظيم بادشاهه اشوڪ اعظم 232-273 ق.م جي دؤر ۾

ٻُڌ ڌرم تمام تيزيءَ سان ڦهليو، هن ڌرم جي تبليغ لاءِ پڪشوتن کي مختلف ملڪن ڏانهن موڪليو، هن ڪيترائي يادگار ۽ مڙهيون تعمير ڪرايون. سندس راڄ دوران ۽ پوءِ ٻُڌ ڌرم سري لنڪا، پوٿان، برما، چين، ڪمبوديا، ويتنام، ڪوريا، جاپان، ملايا، جاوا، لائوس، ٿائيلينڊ ۽ ٻين ايشيائي ملڪن تائين پکڙيو. هيٺ دنيا ۾ ٻُڌ ڌرم مڃيندڙن جو تعداد تقريباً 38 ڪروڙ آهي.

ٻُڌ ڌرم جا ٽي وڏا مڪتبِ فڪر آهن، 1- مهايان 2- هنايان 3- وجران.

مهايان: مهايان گوتم ٻُڌ کي ديوتا جو درجو ڏين ٿا، پڪشوتن واري زندگي کي گهٽ اهميت ڏني وڃي ٿي، ماڻهو عام گهريلو زندگي گذارڻ پسند ڪن ٿا.

هنايان: هن مڪتبِ فڪر وارا روايت پسند ۽ اصولن تي پڪي طرح عمل ڪرڻ وارا هوندا آهن، غير اخلاقي ڪمن کي گناهه سمجهندا آهن.

وجريان: هن فرقي وارا مقامي مسلڪن کان متاثر ٿيل گروهن کي وڏو درجو ڏيندڙ آهن. انهي مڪتبِ فڪر وارن جو تبت، چين، بنگال ۽ بهار ۾ وڏو اثر آهي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. ٻُڌ ڌرم جي مڃيندڙن کي ڇا سڏبو آهي؟
2. ٻُڌ ڌرم جا خاص ڌرمي ڪتاب ڪهڙا آهن؟
3. گوتم ٻُڌ پنهنجي پهرئين خطبي ۾ ڇا جو ذڪر ڪيو آهي؟
4. ٻُڌ ڌرم کي ڦهلائڻ لاءِ ڪهڙي بادشاهه وڌ ۾ وڌ ڪوششون ڪيون؟
5. ٻُڌ ڌرم جا ٽي خاص مڪتبِ فڪر ڪهڙا آهن؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. هيٺ دنيا ۾ ٻُڌ ڌرم مڃيندڙن جو تعداد جي لڳ ڀڳ آهي.
2. گوتم ٻُڌ جي چوڻ مطابق هي دنيا ۽ آهي.

3. وچٿري وات اصولن تي ٻڌل آهي.
4. اشوڪ اعظم ٻُڌ ڌرم جا ۽ تعمير ڪرايون.
5. مهريان مڪتبِ فڪر وارا گوتم ٻُڌ کي استاد بدران جو درجو ڏين ٿا.

(ج) جملي کي مڪمل ڪرڻ لاءِ حصي ”الف“ کي حصي ”ب“ سان ملايو:

حصو- الف	حصو- ب
• ٻُڌ ڌرم جو بنياد • ڌڪ خواهشن جي • وچٿري وات جي اصولن کي • هنريان مڪتبِ فڪر وارا • وجريان مڪتبِ وارن جو گهڻو اثر	- ڪري پيدا ٿين ٿا. - اشٽانگ مارگ به سڏبو آهي. - ڇهين صدي قبل مسيح ۾ پيو. - چين جي علائقي تبت تي آهي. - روايت پسند ۽ اصولن جا پڪا هوندا آهن.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ	
لفظ	معنيٰ
ڪرمڻ	اعمالن، ڪيل ڪمن
مراقبو	هر شيءِ ڇڏي مالڪ جو ڌيان ڪرڻ
اُتم	اعليٰ، اوچو
مڪتبِ فڪر	نظريو رکندڙ گروپ
امين	امانت رکڻ وارو
مسلك	نظرياتي رستو، گروه، فرقو
مثبت	هاڪاري
گروئن	مذهبي استادن، پيشوائن
ق.م	قبل مسيح

اخلاق ۽ ادب

اخلاقيات: اهو علم اسان کي اهڙا اصول ۽ ضابطا سيکاري ٿو، جن تي عمل ڪرڻ سان اسين هڪ پُرامن ۽ سُڪي زندگيءَ گذاري سگهون ٿا.

اخلاقي قدر: اهڙا اعليٰ انساني گُڻ ۽ ماپا، جن سان اسان کي خبر پوي ٿي ته صحيح ڇا آهي؟ غلط ڇا آهي؟ اسان جي زندگيءَ ۾ انهن جي ڪهڙي اهميت آهي.

سچ ڳالهائڻ، ايمانداري، فرمان برداري، سهڻ ۽ مائٽن، پاڙيسرين، بزرگن، استادن ۽ هم ڪلاسين جي عزت ڪرڻ اُهي اعليٰ اخلاقي قدر آهن جن تي عمل ڪرڻ سان سماج ۾ سهڻ ۽ سکون، خوشيءَ ۽ خوشحاليءَ ۾ واڌارو ٿئي ٿو. هن باب ۾ اخلاق ۽ ادب جي سکيا لاءِ جيڪي سبق شامل ڪيا ويا آهن، اهي هي آهن: والدين ۽ مائٽن جو احترام، استادن ۽ هم ڪلاسين جو احترام ۽ سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ.

اهي سبق پڙهڻ سان هيٺين ڳالهين جي نشاندهي ٿئي ٿي: مائٽن جو بنا بحث ۽ تڪرار جي چيو مڃڻ، زندگيءَ ۾ تبديلي آڻيندڙ استاد آهن، هم ڪلاسي محنت ڪرڻ ۾ اُتساهه پيدا ڪندڙ آهن، استاد ۽ هم ڪلاسين جي لاءِ عزت ۽ احترام جو مظاهرو ڪرڻ ۽ عام زندگيءَ ۾ سچائيءَ توڙي ايمانداريءَ واري وهنوار جي تمام گهڻي اهميت آهي.

والدين ۽ مائٽن جو احترام

- اخلاقيات کي بيان ڪري سگهندا.
- اعليٰ اخلاقي قدرن جي باري ۾ بيان ڪري سگهندا.
- مائٽن جو بغير بحث ۽ تڪرار چيو مڃڻ جي عادت پيدا ٿيندي.
- انهن ۾ سمجھداري پيدا ٿيندي ته ڪٽنب تحفظ جو احساس ڏياري ٿو.
- سمجھداري پيدا ٿيندي ته ڪٽنب کي قائم ۽ مضبوط رکڻ لاءِ انهن ۾ باهمي عزت ۽ سهڻو جو مادو رکڻ لازمي آهي.

سکيا جي
حاصلات

اخلاقيات جو اُستاد ٻارن کي اخلاقيات جي باري ۾ سمجھائي ڏيڻ کان پوءِ ”مائٽن جو ادب“ بابت هڪ آکاڻي ٻڌائي ٿو.

ڪجهه وقت اڳي هڪ ڳوٺ ۾ ميرڻ نالي هڪ نوجوان پنهنجي ڪٽنب سان گڏ رهندو هو، کيس ٻه ٻار ڌيءَ ۽ پُٽ هئا، پٽ جو نالو اُجيت ۽ ڌيءَ جو نالو پُوڄا هو. ميرڻ ڀر واري شهر ۾ نوڪري ڪندو هو، هو صبح جو بس ذريعي آفيس ويندو هو ۽ شام جو گهر موٽي ايندو هو. بس جو سفر ڏاڍو ٽڪائيندڙ هو، روزانو سفري تڪليفن کان بچڻ ۽ ٻارن جي تعليم لاءِ هن گڏيل ڪٽنب کان ڌار ٿي شهر ۾ رهڻ جو فيصلو ڪيو. مائٽن هن کي ڪٽنب کان ڌار ٿيڻ ۽ شهر ۾ رهڻ کان منع ڪئي ان جي باوجود به هن شهر ۾ هڪ جاءِ مسواڙ تي ورتي ۽ پنهنجن ٻن ٻارن ۽ زال سان گڏ ان ۾ رهڻ شروع ڪيو. شهر ۾ رهندي انهن کي ست مهينا ٿي چڪا هئا، هاڻي انهن کي گهر جا سمورا ڪم پاڻ ڪرڻا پوندا هئا. ميرڻ کي روزانو ٻارن کي اسڪول ڇڏي اچڻ ۽

وري موڪل کان پوءِ واپس وٺي اچڻ، گهر جو سڀڌو سامان وغيره خريد ڪري آڻڻا پوندا هئا. ڪڏهن ڪڏهن کيس موٽر، فرج يا استري خراب ٿيڻ تي انهن جي مرمت ڪرائي اچڻي پوندي هئي. کيس شهر ۾ هر شيءِ مهانگي اگهه تي خريد ڪرڻي پوندي هئي، هن جي سڄي پگهار گهر جي مسواڙ، ٻارن جي پڙهائي، گئس، بجلي ۽ پاڻيءَ جي بلن ۽ روزمره جي ٻين خرچن جي ڪري ختم ٿي ويندي هئي. پگهار مان هڪ روپيو به بچت ٿي نه سگهندو هو.

اتفاق سان هڪ ڏينهن سندس ڏيءَ سخت بيمار ٿي پئي، تنهنڪري هن کي اسپتال جي ”انتھائي نگهداشت“ واري شعبي ۾ داخل ڪيو ويو. هڪ رات ميرڻ انهي شعبي جي ٻاهران بينچ تي ڏاڍو ڌڪارو ويندو هو. سندس گذريل هفتو نيڪ ڪونه گذريو هو. ڏينهن واري وقت ۾ هو پنهنجي آفيس واري ڪم تي به پورو ڌيان ڪونه ڏيئي سگهيو هو. سندس طبيعت چيڙاڪ ٿي پئي هئي، آرام جو موقعو نه ملڻ ڪري سندس ڪارڪردگي تي به برو اثر پئجي رهيو هو. اهڙي حالت ۾ بينچ تي ويٺي ويٺي هن کي ڳوٺ ۾ گڏيل ڪٽنب ۾ گهاريل ڏينهن ياد اچڻ لڳا. گڏيل ڪٽنب ۾ سڪون ۽ ننڍڙين ننڍڙين خوشين وارا منظر هن جي اکين آڏو ڦرڻ لڳا، گهر ۾ ننڍڙن ٻارن کي سندن ڏاڏو، ڏاڏي ۽ ٻيا گهرياتي پيار سان پيا ڪيڏائيندا هئا. اگهائي سگهائي ۾ پائر ۽ امان انهن کي ڊاڪٽر وٽ وٺي وڃي علاج ڪرائي ايندا هئا. پيٽرون پڻ انهن جو هر طرح خيال رکنديون هيون. گهر واري کي به پنهنجي حصي ۾ آيل ٿورو ڪم ڪرڻو پوندو هو. کيس آرام لاءِ ڪافي وقت ميسر هوندو هو، اهڙي نموني جاڳندي ۽ نند ڪندي اچي صبح ٿيو، صبح جو سندس گهر واري ناشتو ۽ چانهه کڻي آئي. ٻئي زال مڙس ٻاهر پارڪ جي هڪ بينچ تي ويهي ناشتو ڪري پاڻ ۾ ڳالهائڻ لڳا، سندس زال چوڻ لڳي، رات مون کي به پوري نند ڪونه آئي آهي، گهر ۾ هر وقت اڪيلائي ۽ ڊپ محسوس ٿيو ته متان ڪو چور اچي نه وڃي. هاڻي مون کي احساس ٿيو آهي ته گڏيل ڪٽنب ۾ ماڻهو ڪيڏو نه بي اونو هوندو آهي، ڪٽنب هڪ چٽي وانگر هوندو آهي، جنهن جي هيٺان هر ڪنهن کي تحفظ جو احساس ٿيندو آهي، تنهن تي ميرڻ به چوڻ لڳو ته بلڪل! گڏيل ڪٽنب جا ڪيئي فائدا آهن. وڏن ماڻهن جي هٿ ڪري هر ڀاتي حياءُ ۾ رهي ٿو، ٻارن جي صحيح طرح سان اخلاقي

تربيت ٿئي ٿي. وڏا مائٽ دُعا جا در آهن، انهن جو چوڻ ڪڏهن به غلط ڪونه هوندو آهي، تنهنڪري هر ڀاڱي ۾ ڪنهن بحث ۽ تڪرار جي سندن چيو مڃڻ گهرجي، انهن جو احترام ڪرڻ گهرجي، اسين مائٽن جا وارث آهيون. اسان جي زندگي اسان جو بدن، رنگ، روپ ۽ عادتون مائٽن کان ورثي ۾ مليل آهن.

اسان کي پنهنجي ڪٽنب جي ڀاتين جو احترام ڪرڻ گهرجي، هر ڪنهن جي حصي، حق ۽ ضرورتن جو خيال رکڻ گهرجي. اسان کي پاڻ ۾ سهڻو جو مادو رکڻ گهرجي ته جيئن اسان جو ڪٽنب قائم، دائم ۽ مضبوط رهي. اسان جو ڪٽنب شال سدا آباد ۽ خوشحال رهي!

ائين سوچيندي پنهني جي اکين ۾ پاڻي اچي ويو ۽ پنهني گڏجي فيصلو ڪيو ته ڏيئري جي صحت بحال ٿيڻ بعد اهي وري واپس ڳوٺ ويندا ۽ پنهنجي گڏيل ڪٽنب جو حصو بڻجندا.

سبق جو خلاصو

ميرڻ نالي هڪ نوجوان پنهنجي گڏيل ڪٽنب ۾ رهندو هو، سفري تڪليفن ۽ ٻارن جي پڙهائي جي ڪري هن ٻارن سان گڏ شهر ۾ رهڻ شروع ڪيو، شهر ۾ هن جا خرچ وڌي ويا هئا. کيس گهر جو سمورو ڪم ڪرڻو پوندو هو. اتفاق سان هڪ ڏينهن هن جي ڏيئري کي شديد بيماري جي ڪري اسپتال ۾ داخل ڪرائڻو پيو، گهر جي ڪمن ڪارين ۽ مريض جي سار سنڀال جي ڪري سندس آفيس وارو ڪم متاثر ٿيڻ لڳو. تنهن ڪري زال ۽ مڙس کي احساس ٿيو ته گڏيل خاندان ۾ رهڻ وڌيڪ فائديمند آهي. ۽ پوءِ هنن گڏيل ڪٽنب سان رهڻ جو فيصلو ڪيو.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. اخلاقيات جي علم حاصل ڪرڻ سان اسان کي ڪهڙو فائدو ٿئي ٿو؟
2. پنجن اعليٰ انساني ڳڻن جا نالا ٻڌايو.
3. گڏيل ڪٽنب ۾ رهڻ جا ڪهڙا فائدا آهن؟

4. ميرڻ ۽ سندس زال وري گڏيل ڪٽنب ۾ رهڻ جو فيصلو ڇو ڪيو؟
5. پنهنجي ڪٽنب کي قائم ۽ مضبوط رکڻ لاءِ اسان کي ڇا ڪرڻ گهرجي؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. گڏيل ڪٽنب ۾ ميرڻ جي زندگي گذري رهي هئي.
2. شديد بيماري جي ڪري ميرڻ جي ڌيءَ کي اسپتال جي واري شعبي ۾ داخل ڪرايو ويو.
3. آرام نه ڪرڻ ڪري ميرڻ جي تي برو اثر پوڻ لڳو هو.
4. گڏيل ڪٽنب ۾ وڏن مائٽن جي هئڻ ڪري هر ڀاتي ۾ جو احساس ٿيندو آهي.
5. اسان کي وڏن مائٽن جو بنا بحث ۽ تڪرار جي مڃڻ گهرجي.

(ج) صحيح جملي جي سامهون ”✓“ ۽ غلط جملي جي سامهون ”X“ جي نشاني لڳايو:

غلط	صحيح	جملا
☐	☐	• شهر ۾ رهڻ دوران ميرڻ جي پگهار مان ڪافي بچت ٿيندي هئي.
☐	☐	• سندس زال کي گڏيل ڪٽنب ۾ گهڻو ڪم ڪرڻو پوندو هو.
☐	☐	• اسان کي پنهنجي حياتي، رنگ روپ ۽ عادتون مائٽن کان ورثي ۾ ملنديون آهن.
☐	☐	• گڏيل ڪٽنب ۾ هر ڪنهن جي حصي، حق ۽ ضرورتن جو خيال رکڻ گهرجي.
☐	☐	• ڌيءَ جي نيڪ ٿيڻ تي انهن شهر ۾ رهڻ جو فيصلو قائم رکيو.

استادن لاءِ
سرگرمي

- ”اسين گڏيل ڪٽنب ۾ سُڪي ۽ پُرسڪون زندگي گذاري سگهون ٿا“ جي موضوع تي ڪلاس ۾ بحث مباحثي جو اهم ڪري.
- شاگرد ۽ شاگردياتين کي ”گڏيل ڪٽنب ۾ رهڻ جا فائدا“ تي هڪ مضمون لکي اچڻ لاءِ چوي.

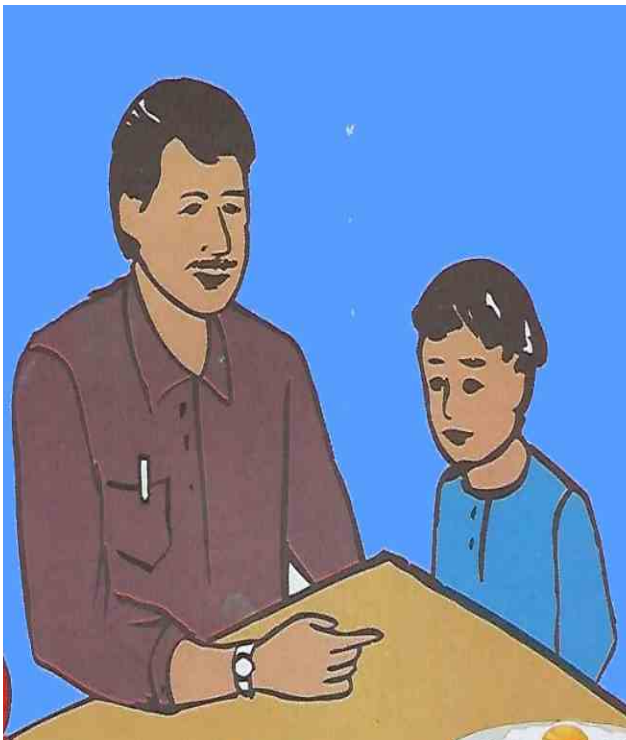
نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ
منظر	ڏيک
سهڻو جو مادو	برداشت، سهڻو وارو گڻ
نگهداشت	خبرداري، سارسنڀال
شعبي	حصي، يونٽ، ايڪي
تحفظ	بچاءُ
اونو	فڪر
بحث مباحثو	خيالن جي ڏي وٺ
باهمي	پاڻ ۾، هڪٻئي جي وچ ۾

استادن ۽ هم ڪلاسين جو احترام

- انهن ۾ سمجھداري ٿيندي ته سندن حياتي ۾ تبديلي آڻيندڙ اُستاد آهن.
- انهن ۾ سمجھداري ٿيندي ته سندن هم ڪلاسي انهن ۾ مقابلي ۽ محنت جو اتساهه پيدا ڪندڙ آهن.
- اهي استادن ۽ هم ڪلاسين لاءِ عزت ۽ احترام جو مظاهرو ڪندا.

سکيا جي
حاصلات

”بابا آءُ هن اسڪول ۾ ڪونه پڙهندس، منهنجو هن اسڪول مان نالو ڪڍرايو،“ نهال پنهنجي پيءُ کي چيو.

”پٽ! اڄ ڇا ٿيو آهي جو اوهان ايڏا ناراض ٿيا آهيو،“ پيءُ پڇيو.

”حساب پڙهائيندڙ استاد مون کي حسابن واري پيپر ۾ ٻه مارڪون گهٽ ڏنيون آهن، انهيءَ ڪري منهنجو ڪلاس ۾ پهرئين نمبر بدران ٻيو نمبر آيو آهي. پهريون نمبر منهنجي هم ڪلاسي راشد کي مليو آهي، اها مون سان

سراسر ناانصافي آهي، استاد رڳو ڪاري ڪئي آهي.“ نهال هڪ ساهيءَ ۾ چئي ويو.

”پٽ! استادن لاءِ ائين ڪونه چئبو آهي، انهن جو درجو مائٽن کان به مٿاهون آهي، ڇاڪاڻ ته مائٽ پنهنجي اولاد جي رڳو پالنا ڪن ٿا پر اُستاد انهن کي بهتر انسان ۽ ڪارگر شهري بڻائين ٿا، اُهي علم ڏيڻ سان گڏوگڏ بااخلاق ۽ باهنر پڻ بڻائين ٿا. اهڙيءَ طرح اُهي سندن زندگين ۾ تبديلي آڻين ٿا. اسان کي استادن جي نيت يا ڪردار تي ڪڏهن به شڪ نه ڪرڻ گهرجي،“ اهڙي طرح ناٿو پنهنجي ڪاوڙيل پٽ نهال کي سمجهايو پئي ته ان دوران ڪيس اسڪول جي هيڊ ماستر جي فون اچي وئي. هيڊ ماستر چيو ته نهال پنهنجي بي پوزيشن اچڻ تي استاد سان ڪجهه ڪهرو ڳالهائي ڪاوڙجي ويو آهي. اوهان سڀاڻي وقت ڪڍي

نهال سان گڏ اسڪول اچو ته اوهان کي نهال ۽ راشد جون جوابي ڪاپيون
 ڏيکاريون، اوهان پاڻ ڏسو ته استاد انصاف سان مارڪون ڏنيون آهن يا نه؟
 ٻئي ڏينهن ناٿو پنهنجي پٽ نهال سان گڏ اسڪول ويو، هيڊ ماستر
 حساب پڙهائيندڙ استاد کي نهال ۽ راشد جون جوابي ڪاپيون آڻڻ لاءِ چيو. استاد
 انهن ٻنهي جون ڪاپيون آڻي ناٿو کي ڏيکاريون. ٻنهي ڪاپين ۾ لکيل هر
 جواب تي ڏنل مارڪون چيڪ ڪيون ويون ته معلوم ٿيو ته راشد سڀ حساب
 صحيح طرح سان حل ڪيا هئا پر نهال جي هڪ جواب ۾ ٿوري غلطي هئي
 تنهنڪري استاد هن کي ٻه مارڪون گهٽ ڏنيون هيون، اهو ڏسي نهال کي
 پنهنجي غلطيءَ جو شديد احساس ٿيو، هن پنهنجي استاد صاحب، هيڊ ماستر
 صاحب ۽ والد صاحب کان معافي ورتي، انهن سڀني هن کي معاف ڪري ڇڏيو.
 هيڊ ماستر نهال کي وري هدايت ڪندي چيو ته اوهان کي پنهنجن استادن
 جي سدائين عزت ڪرڻ گهرجي، هر استاد پنهنجي هر شاگرد جو پلو چاهيندڙ
 هوندو آهي، جهڙي طرح هاري چاهيندو آهي ته سندس پوکيل سٺو سٺو ڦل جهلي
 ٿيڻ استاد به چاهيندو آهي ته هن جو هر شاگرد سٺو شهري بڻجي، پنهنجي ملڪ
 ۽ قوم جي خدمت ڪري. استادن سان گڏوگڏ اوهان کي پنهنجي هم ڪلاسين
 سان عزت ۽ محبت سان پيش اچڻ گهرجي. اهي جڏهن محنت ڪري امتحان ۾
 سٺيون مارڪون کڻن ٿا ته اوهان ۾ به مقابلي ۽ محنت لاءِ اُتساهه پيدا ٿئي ٿو.
 اسڪول ۾ پڙهائي ۽ ٻين هم نصابي سرگرمين ۾ هر شاگرد کي ”رانديگر
 واري جذبي“ جو مظاهرو ڪرڻ گهرجي، راند ۾ هار ٿئي ته اها خوشيءَ سان قبول
 ڪرڻ گهرجي، ۽ جيڪڏهن جيت ٿئي ته خوشي اهڙي نموني ملهائڻ گهرجي جو
 هارائيل جي دل نه ڏکونجي. ساڳئي نموني پڙهائيءَ ۾ مقابلي دوران پنهنجن هم
 ڪلاسين سان رنگ، نسل ۽ ڌرم جي فرق کانسواءِ عزت ۽ احترام سان پيش
 اچڻ گهرجي. اوهان کي وقت جو قدر ڪرڻ گهرجي ۽ پنهنجن هم ڪلاسين جي
 پڙهائيءَ ۾ مدد ڪرڻ گهرجي.
 نهال هيڊ ماستر جي هدايتن کي ڌيان سان ٻڌو ۽ عهد ڪيو ته هو سدائين
 پنهنجن استادن ۽ هم ڪلاسين جو احترام ڪندو.

سبق جو خلاصو

نهال سالياني امتحان ۾ ٻيو نمبر کنيو، جڏهن ته هن جي هم ڪلاسي راشد پهريون نمبر کنيو هو، انهيءَ ڳالهه تي نهال استاد کان ناراض ٿي گهر وڃي پنهنجي پيءُ کي شڪايت ڪئي ۽ چيائين ته هو هن اسڪول ۾ ڪونه پڙهندو، هن جي پيءُ هن کي سمجهايو ته ائين ڪونه ڪبو آهي. استاد جو درجو مائٽن کان به مٿاهون هوندو آهي، اسڪول ۾ جوابي ڪاپيون چڪاسڻ کان پوءِ نهال کي پنهنجي غلطي جو احساس ٿيو ۽ هن پنهنجي استاد، هيڊ ماستر ۽ والد کان معافي ورتي.

آخر ۾ هيڊ ماستر هن کي هدايت ڪئي ته شاگردن کي پنهنجي استادن ۽ هم ڪلاسين جو سدائين احترام ڪرڻ گهرجي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. نهال اسڪول کان ڪهڙي ڳالهه تي ڪاوڙجي گهر آيو هو؟
2. اسڪول جي هيڊ ماستر نهال جي پيءُ ناتو کي فون ڪري ڇا چيو؟
3. هيڊ ماستر نهال کي ڪهڙيون هدايتون ڪيون؟
4. شاگردن کي پڙهائي توڙي راندين ۾ ڪهڙو جذبو رکڻ گهرجي؟
5. شاگردن کي پڙهائي ۾ مقابلي ۽ محنت ڪرڻ لاءِ اُتساه ڪٿان ملي ٿو؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. سالياني امتحان ۾ راشد نمبر کنيو هو.
2. شاگردن جي زندگين ۾ تبديلي آڻيندڙ هوندا آهن.
3. نهال جي جوابي ڪاپي جي هڪ جواب ۾ ٿيل هئي.
4. غلطيءَ جو احساس ٿيڻ تي نهال سڀني کان ورتي.
5. اسان کي راند ۾ هار کي سان قبول ڪرڻ گهرجي.

(ج) جملي کي مڪمل ڪرڻ لاءِ حصي ”الف“ کي حصي ”ب“ سان ملايو:

حصو- الف	حصو- ب
• استاد جو درجو • استاد هميشه شاگردن جو • استادن جو ادب ڪرڻ سان گڏوگڏ شاگردن • راند ۾ هر رانديگر کي پنهنجي هار • جيت جي خوشي اهڙي نموني ملهائجي	پلو چاهيندڙ هوندو آهي. خوشي سان قبول ڪرڻ گهرجي. مائنن کان به مٿاهون هوندو آهي. جو هارايل رانديگر جي دل نه ڏکونجي. کي پنهنجن هم ڪلاسين جو احترام ڪرڻ گهرجي.

استادن لاءِ
سرگرمي

- ♦ استاد شاگردن ۾ ”استاد جو احترام ڪرڻ“ جي موضوع تي هڪ تقرير مقابلي جو اهم ڪرائي.
- ♦ استاد شاگردن کي ”هم ڪلاسي اُتساهه جو باعث آهن“ تي هڪ مضمون لکڻ لاءِ چوي.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ
رياکاري	ڏيکاءُ، طرفداري
گهرو	تڪو، ڪاوڙ وارو
چيڪ ڪرڻ	چڪاس ڪرڻ، ڌيان سان ڏسڻ
سَلو	ننيو ٻوٽو
ڦل	ميو، اُجورو
هم نصابي سرگرميون	ڪورس ۾ پڙهائي سان گڏ ٻيون سرگرميون
اُتساهه	جوش جذبو، شوق
عهد ڪرڻ	پڪو ارادو ڪرڻ

سچائي ۽ ايمانداري

- ڄاڻندا ته سچائي ۽ ايمانداري هر معنيٰ لفظ آهن.
- ڄاڻندا ته عام زندگيءَ ۾ سچائي ۽ ايمانداري واري معاملي جي وڏي اهميت آهي.
- عظيم ماڻهن جي سچائي واري ڪردار مان اتساه حاصل ڪري سگهندا.
- سمجهندا ته هر مذهب ايمان ۽ سچائي جي ترغيب ڏئي ٿو.
- انهن جو هن ڳالهه تي يقين وڌندو ته سچائي ۽ ايمانداري جو نتيجو سدائين سٺو نڪرندو آهي.

سکيا جي
حاصلات

هڪ ڏينهن ڪلاس ۾ داخل ٿيندي اُستاد شاگردن کي چيو ته آءٌ اوهان کي
اڄ سچائي ۽ ايمانداري بابت هڪ آکاڻي ٻڌايان ٿو.

پيارا ٻارو! ٿر ۾ مينهوئي نالي هڪ ڳوٺ هوندو هو، هتان جي ماڻهن جي
ڪرت مال چارڻ ۽ باراني ڪيتي هوندي هئي، هتان جا نوجوان وڏن شهرن ۾
ڪي سينيٽ وٽ نوڪري ڪندا هئا ته ڪي وري دڪانن ۽ وري گهرن ۾ نوڪر
هوندا هئا، هن ئي ڳوٺ جو هڪ نوجوان سٽو ڪراچي جي هڪ سيٽ وٽ
ڊرائيور طور نوڪري ڪندو هو.

هڪ دفعي سيٽ جي وڏي ڌيءُ ۽ نياڻو پنهنجن ٻن ٻارن سميت ڏکڻ
آفريڪا کان پاڪستان گهمڻ جي لاءِ آيا، انهن جو ڏکڻ آفريڪا جي شهر
جوهانسبرگ ۾ وڏو ڪاروبار هو، اُهي هتي تقريباً هڪ مهينو رهڻ کان پوءِ
وري واپس ڏکڻ آفريڪا روانا ٿي ويا، سٽو انهن کي ڪار ۾ ايئرپورٽ تائين
چڏڻ لاءِ ويو، ٻئي ڏينهن سيٽ جي نياڻيءَ جو سيٽ کي فون آيو ته هن جو هڪ

سونو ڪنگڻ گهر ۾ رهجي ويو آهي. سينٽ وارن ڪنگڻ کي سڄي گهر ۾ تلاش ڪيو، انهن ڪار ۾ به ڪنگڻ جي ڳولا ڪئي پر ڪنگڻ ڪٿي به ڪونه مليو، ڳالهه آئي ويئي ٿي ويئي، مهيني کان پوءِ هڪ ڏينهن ستي ڪار ڌوئڻ جو خيال ڪيو، هن جيئن ئي ڪار جا پائڊان ٻاهر ڪڍيا ته کيس سونو ڪنگڻ نظر آيو. ڪنگڻ ملڻ تي هن کي ڏاڍي خوشي ٿي ته ”هي ڪنگڻ وڪڻڻ سان مون کي پورا اڍائي لک روپيا ملندا. منهنجي ته موج ٿي ويئي.“ هي سندس نفس جو آواز هو. بلڪل انهيءَ گهڙيءَ هن جي من اندر کان آواز آيو. ”هي پئسا ڪيترا ڏينهن هلندا، هي ڪنگڻ ته سينٽ جي ڌيءَ جو آهي، مون کي يڪدم اهو وڃي سينٽ کي ڏيڻ گهرجي، مون کي سچ ڳالهائڻ گهرجي، منهنجي مائٽن پڻ هتي موڪلڻ مهل مون کي سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ سان هلڻ جي هدايت ڪئي هئي.“ اهو هن جي ضمير جو آواز هو. هن پنهنجي ضمير جي آواز تي عمل ڪندي اهو ڪنگڻ وڃي سينٽ کي ڏنو. سينٽ هن جي سچائي ۽ ايمانداري ڏسي ڏاڍو خوش ٿيو ۽ پنهنجي کيسي مان ڪافي سارا نوٽ ڪڍي کيس ڏيڻ لڳو. پر ستي اهي پئسا وٺڻ کان انڪار ڪري ڇڏيو، ”اوهان جو اعتماد ئي منهنجو اصلي انعام آهي.“ ستي چيو.

ستي جي سچائي ۽ ايمانداري سينٽ ۽ سندس گهر وارن جي دل کٽي ورتي. ڪجهه سالن کان پوءِ جڏهن ڳوٺ ۾ ستي جي شادي ٿي تڏهن سينٽ پنهنجن ٻارن ٻچن سميت شاديءَ ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ هن جي ڳوٺ آيو، هن جي ڏکڻ آفريڪا واري ڌيءَ پنهنجي ور ۽ ٻن ٻارن سميت خاص طور تي هن جي شادي ۾ شرڪت ڪئي، انهن هن جي شاديءَ جو سڄو خرچ پاڻ ڪيو، گهوت ۽ ڪنوار کي قيمتي ڪپڙا ۽ زيور پڻ تحفي طور ڏنا.

استاد شاگردن کي ستي جي سچائي ۽ ايمانداري واري سچي ڪهاڻي ٻڌائڻ کان پوءِ چيو ته:

پيارا ٻارو! سچائي ۽ ايمانداري هم معنيٰ لفظ آهن، سچائي ۽ ايمانداري سان وهنوار ڪرڻ سان سماج ۾ ستارو ۽ واڌارو ٿئي ٿو. ماڻهو سک ۽ چين سان رهن ٿا، سماج ۾ ترقي ۽ خوشحالي اچي ٿي. دنيا جي سڀني وڏن مذهبن ۽ ڌرمن سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ سان وهنوار ڪرڻ جو درس ڏنو آهي. دنيا جي عظيم ماڻهن جي زندگين مان به اسان کي اهوئي سبق ملي ٿو. تنهنڪري اسان کي سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ کي هر حالت ۾ مقدم رکڻ گهرجي.

سبق جو خلاصو

ٿر جي هڪ ڳوٺ مينهوءَ جي ستو نالي هڪ نوجوان ڪراچي جي سيٺ وٽ ڊرائيور طور نوڪري ڪندو هو. هن سيٺ جي ڌيءُ جو وڃايل سونو ڪنگڙ لڌو، هن اهو ڪٿي سيٺ کي ڏنو، سيٺ سندس سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ تي ڏاڍو خوش ٿيو، جڏهن هن جي شاديءَ ٿي ته سيٺ سندس شاديءَ جو سمورو خرچ برداشت ڪيو ۽ کيس ڪيئي قيمتي تحفا ڏنا. سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ جو نتيجو سٺو نڪرندو آهي، تنهنڪري اسان کي هر دم سچار ۽ ايماندار رهڻ گهرجي.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. ڳوٺ مينهوءَ جي ماڻهن جي ڪرت ڪهڙي هئي؟
2. سيٺ جي نياڻي ۽ نياڻو ڪٿي ڪاروبار ڪندا هئا؟
3. سيٺ جي ڌيءُ جو وڃايل ڪنگڙ ڪنهن ۽ ڪٿان لڌو؟
4. سيٺ جي ڊرائيور ستو کي سندس سچائيءَ ۽ ايمانداريءَ جو ڪهڙو ڦل مليو؟
5. دنيا جي سڀني وڏن ڌرمن ۽ مذهبن ڪهڙو درس ڏنو آهي؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. سيٺ جي ڌيءُ کان پاڪستان آئي هئي.
2. سونو ڪنگڙ ڪار جي جي هٿان مليو.
3. ستي جي مائٽن هن کي نوڪريءَ تي موڪلڻ مهل ۽ سان هلڻ جي هدايت ڪئي هئي.
4. اوهان جو اعتماد ئي منهنجو آهي.
5. سيٺ وارن گهٽ ۽ ڪنوار کي قيمتي ۽ تحفي طور ڏنا.

(ج) صحيح جملي جي سامهون “✓” ۽ غلط جملي جي سامهون “X” جي نشاني لڳايو:

غلط	صحيح	جملا
☐	☐	• ستو سيٺ وٽ بورچي طور نوڪري ڪندو هو.
☐	☐	• سيٺ جي ڌيءُ پورا ٻه مهينا ڪراچي ۾ رهي.
☐	☐	• ستي ضمير جي آواز تي عمل ڪيو.
☐	☐	• سيٺ ستي کي ويهه هزار روپيه انعام ڏنو.
☐	☐	• سيٺ جي نياڻيءَ ستي جي شاديءَ ۾ شرڪت ڪئي.

استادن لاءِ سرگرمي

- استاد، شاگردن ۽ شاگردياڻين کي هدايت ڪري ته اُهي ايندڙ ڏينهن سچائي ۽ ايمانداريءَ بابت چوڻيون لکي اچن، ٻئي ڏينهن چونڊ چوڻيون ڇارت تي چٽائي ڪلاس روم جي پٽ تي لڳائين.
- استاد، شاگردن ۽ شاگردياڻين کان انهن جي ڪيل سچائي ۽ ايمانداريءَ وارن عملن بابت معلوم ڪري.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ
ڪرت	ڌنڌو، پيشو
باراني ڪيتي	برسات تي ٿيندڙ ڀوک
ضمير	پلائي وارن کمن ڏانهن مائل ڪندڙ اندروني طاقت
اعتماد	پروسو
تحفي	سوڪڙي
هم معنيٰ	ساڳي مطلب يا مفهوم وارا
وهنوار	سلوڪ
چين	سڪون
درس	سبق
مقدم	اوچو، مٿاهون

شخصيتون

ڪجهه شخصيتون پنهنجي ذات ۾ ڪامل هجڻ سان گڏوگڏ ٻين ماڻهن جي ڪردار ۽ سيرت مٿان به هاڪاري اثر ڇڏيندڙ هونديون آهن جيڪي پنهنجي ديني، تبليغي، علمي، سياسي توڙي ثقافتي نوعيت جي اهم خدمتن جي پيش نظر عوام ۾ بي حد مقبول هونديون آهن.

اهڙيون مشهور شخصيتون قومن لاءِ هڪ نموني ۽ مثال جي حيثيت رکن ٿيون، انهن جي زندگيءَ جا احوال پڙهي ماڻهن جي دل ۾ سندن لاءِ عقيدت، احترام ۽ محبت جا جذبا پيدا ٿي پوندا آهن، گڏوگڏ انهن جي تجربن ۽ مشاهدن تي عمل ڪري ٻيا ماڻهو ايندڙ زماني ۾ ترقي ۽ ڪاميابي ماڻڻ جي لائق بڻجي پوندا آهن.

اهڙين معزز ترين شخصيتن مان شري ڪرشن ڀڳوان ۽ مهاتما گوتمر ٻڌ به آهن، هن سبق ۾ سندن پاڪيزه زندگيءَ، سچ لاءِ ڏنل قربانين، ڌرم جي اوسر، زندگيءَ جي سفر ۽ سندن تعليمات کي بيان ڪيو ويو آهي.

شري ڪرشن ڀڳوان

- سمجهندا ته هندو شري ڪرشن ڀڳوان کي مالڪ حقيقي جو عظيم اوتار سمجهن ٿا.
- مختصر ڄاڻي سگهندا ته ڪرشن ڀڳوان اوتار جي روپ ۾ سڄي ۽ بي داغ محبت جو تحفو ڏنو.
- ڄاڻندا ته ڪرشن ڀڳوان ميدان جنگ ۾ پنهنجي پوئلڳ ارجن کي گيتا جو گيان ڏنو جيڪو پوري انسانيت آهي.
- سمجهي سگهندا ته گيتا ٻين ڳالهين سان گڏ بي غرض ٿي خدمت ڪرڻ تي زور ڏئي ٿي.
- سمجهندا ته ٻين جي ڪم کي چڱي ريت ڪرڻ کان پنهنجو اڏورو ڪم ڪرڻ وڌيڪ بهتر آهي. (ريفرنس) 3:35، 18:47
- سمجهي سگهندا ته پنهنجي پاڻ کي مالڪ حقيقي جي مرضي ۽ حوالي ڪرڻ سڀني برائين کان بچائي ٿو.
- ڄاڻندا ته گيتا، ويدن، اپنيشد ۽ برهم ستر جو سار ۽ آهي؟
- ڄاڻي سگهندا ته ذات، رنگ ۽ جنس جي فرق بغير هر ڪنهن ماڻهو کي شريمد ڀڳود گيتا جي مطالعي جو حق آهي.

سکيا جي
حاصلات

هندو ڌرم جي عقيدتي مطابق شري ڪرشن ڀڳوان کي وشنو ڀڳوان جو انون اوتار ڪري مڃيو وڃي ٿو. ڪرشن کي 'ڪرشن' به لکيو ويندو آهي. هن جو جنم اڄ کان اٽڪل 5200 سال اڳ هندو ڪيليندر مطابق بڌي مهيني جي انين تاريخ (اونداهو پڪش) آڏي رات مهل مٿرا جي راجا ڪنس جي جيل ۾ ٿيو. راجا ڪنس کي ڊپ هو ته سندس ڀيڻ ديوڪي ۽ ڀيڻويي واسديو جو انون نمبر پُٽ هن جي موت جو ڪارڻ ٿيندو، تنهن ڪري هن انهن کي جيل ۾ وجهي ڇڏيو.

راجا ڪنس شري ڪرشن کي مارڻ جا ڪيئي جتن ڪيا پر کيس وريو ڪجهه به ڪين. نيٺ شري ڪرشن راجا ڪنس کي ماري سندس قيدي پيءُ اگرسين کي راجا بڻايو ۽ پاڻ لڏي وڃي عربي سمنڊ جي ڪناري دوارڪا شهر وسائي، اُتي رهڻ شروع ڪيو.

شري ڪرشن ڀڳوان جو ننڍپڻ گوکل ۾ گذريو. جتي سندس پالنا راجا نند ۽ یشودا جي هٿان ٿي. شري ڪرشن جو رنگ سانورو هو، پر سندس شڪل شبيهه ڏاڍي دل لڳائيندڙ هئي.

هُو بچپن ۾ ڍڳيون چاريندو هو تنهن ڪري هن کي گوپال به سڏجي ٿو. بندراڻن ۾ جمنا ندي ڪناري جڏهن بانسري وڄائيندو هو ته اُن جو مٿر ۽ منڙو آواز ٻڌي مال مویشي، پکي پکڻ ۽ ماڻهو موهت ٿي پوندا هئا. تنهن ڪري هن کي مرلي منوهر به سڏيو ويندو آهي.

شري ڪرشن تعليم اُجين ۾ گرو سانديپن کان حاصل ڪئي هئي. هن جي پيءُ جو نالو بلرام ۽ پيٽ جو نالو سيدرا هو.

شري ڪرشن ڀڳوان جو اوتار جي حيثيت سان وڏي ۾ وڏو ڪم مهاپارت لڙائي دوران ارجن کي گيتا جو گيان ڏيڻ آهي. گيتا هندوئن جو وڏي ۾ وڏو ڌرمي ڪتاب سمجهيو وڃي ٿو. شريمد ڀڳود گيتا سڀني ويدن اُپنشدن ۽ برهم سوتر جو سار آهي ۽ اها ذات، رنگ، جنس ۽ نسل جي فرق کانسواءِ سڀني جي ڪم جي شيءِ آهي.

شري ڪرشن کي پُشتي پُرشوتم ڪري ڪوٺيندا آهن. پاڻ شُد (پاڪ) پيار جو درس ڏنو. گوپين ۽ اُنهن جي شرومڻي راڌا جي ۽ شري ڪرشن جو پاڻ ۾ پاڪ پريم هو. ڀڳت ۽ ڀڳوان جي باهمي پيار جي اوچ ترين استثني آهي. راڌا ۽ ڪرشن هميشه لاءِ هڪ ئي آهن.

شري ڪرشن 125 سال هن ڌرتي تي رهيا. هڪ ڏينهن جرا نالي هڪ شڪاري مهاڻي شري ڪرشن کي جڏهن پاڻ ٻوڙن جي پويان ستل هئا تڏهن سندن پير کي هرڻ جو مُنهن سمجهي هڪ زهريلو تير هنيو. جڏهن شڪاري اڳتي وڌيو ته شري ڪرشن ڀڳوان کي ڏسي ڏاڍو پڇتائڻ لڳو ۽ معافي گهرڻ لڳو. شري ڪرشن کيس معاف ڪري ڇڏيو ۽ پاڻ وشنو روپ اختيار ڪري هن دنيا مان غائب ٿي ويا.

شري ڪرشن جي حياتي ۽ ڪردار جو احوال مهاپارت، شريمد ڀاڳوت مها پُراڻ، پدم پُراڻ نالي ڪتابن ۽ چاندوگيه ۽ گوپال تاپيني اُپنشدن ۾ ڏنل آهي. مشهور ڀڳتيائي ميران ٻائي شري ڪرشن کي گردن ناگر، سُورداس ”شيام“ ۽ نرسي مهتا ’سانوريا‘ جي نالن سان پنهنجين رچنائن ۾ ڳايو آهي.

شري ڪرشن جون سکيائون

شري ڪرشن تعليم اُجين ۾ گرو سانديپن کان حاصل ڪئي هئي. هن جي پيءُ جو نالو بلرام ۽ پيٽ جو نالو سيدرا هو.

شري ڪرشن ڀڳوان جو اوتار جي حيثيت سان وڏي ۾ وڏو ڪم مهاپارت لڙائي دوران ارجن کي گيتا جو گيان ڏيڻ آهي. گيتا هندوئن جو وڏي ۾ وڏو

ڌرمي ڪتاب سمجهيو وڃي ٿو. شريمڊ پڳود گيتا سڀني ويدن اپنيشڊن ۽ برهم سوتر جو سار آهي.

- گيتا جي اڀياس مان انسان کي ڪيئي سکيائون ملن ٿيون:
- انسان کي هن فاني دنيا جي دلچسپين ۽ لذتن کان ڪناره ڪشي ڪري پرماتما يعني مالڪ حقيقي سان لئون لڳائڻ گهرجي.
- چڱا ڪم انهيءَ نيت سان ڪجن ته انهن سان ٻين کي فائدو پهچندو. ڪنهن به شخص کان پنهنجي ڪيل نيڪي جي صلي يا معاوضي جي اُميد نه رکجي. اهڙن ڪمن کي نشڪام ڪرم (بي غرض عمل) سڏبو آهي.
- مالڪ حقيقي سان ملڻ لاءِ چار رستا آهن. 1. گيان مارگ (علم وارو رستو) 2. پڳتي مارگ (شيوا يا خدمت وارو رستو) 3. ڪرم مارگ (عمل وارو رستو) 4. ڌيان مارگ (سمادبي يا مراقبي وارو رستو) اهي چار ئي رستا ماڻهو کي مالڪ حقيقي تائين پهچائين ٿا.
- آتما (روح) اجر ۽ امر آهي يعني قائم دائم ۽ لازوال آهي.
- عارف اهو آهي جنهن جي نظر ۾ سڀ ساهه وارا برابر آهن، جيڪو ٻين جي ڏک کي پنهنجو ڏک سمجهي ۽ هر دم مالڪ حقيقي کي ياد رکي.
- ڪامل انسان اهو آهي جنهن جي نگاهه ۾ سُڪ ۽ ڏک ٻيئي برابر هجن. نه اُن کي ڪڏهن ڪاوڙ اچي ۽ نه اهو ڪنهن کان ڊڄي ۽ نه دنيا جي ڪنهن شيءِ سان دل لڳائي. هميشه مالڪ حقيقي جي ياد ۾ گم رهي.
- انسان لاءِ لازم آهي ته پنهنجي زندگي پڳوان جي لاءِ بسر ڪري.
- هڪ عزت دار ماڻهو جي لاءِ پنهنجي سماج ۾ بدنامي، موت کان به وڌيڪ تڪليف ڏيندڙ هوندي آهي.
- جهڙي طرح ماڻهو پراڻا ڪپڙا لاهي نوان ڪپڙا پائي ٿو. اهڙي طرح جيو آتما پراڻو جسم ڇڏي نئون جسم اختيار ڪري ٿو. ڇاڪاڻ جو جيو جو صرف جسم مرندي آهي. خود جيو ڪو نه مرندي آهي.
- جيڪو دان (خيرات) فرض سمجهي، ڪنهن خواهش بنا، مناسب وقت ۽ جڳهه تي يوگيه (مستحق) شخص کي ڏنو وڃي ٿو، اهو ساتوڪ دان (سني قسم جي خيرات) آهي.

شري ڪرشن وشنو پڳوان جو اٺون اوتار آهي. هن جو جنم اڄ کان پنج هزار سال اڳ هندو ڪيلينڊر مطابق بڊي مهيني جي اٺين تاريخ (ڪرشن پڪش) تي مٿرا ۾ ٿيو. مٿرا جي راجا ڪنس کي ڊپ هو ته سندس موت ڪرشن هٿان ٿيندو. تنهن ڪري هن شري ڪرشن کي مارائڻ جا ڪيترائي جتن ڪيا پر ڪيس ناڪامي ٿي. ڪجهه وڏو ٿيڻ تي شري ڪرشن ظالم راجا ڪنس کي ماري مٿرا جو تخت سندس پيءُ اُگرسين جي حوالي ڪيو.

شري ڪرشن جو وڏي ۾ وڏو ڪم مهاڀارت جي لڙائي دوران گيتا جو گيان ڏيڻ آهي. گيتا هندو ڌرم جو اعليٰ ترين ڪتاب آهي.

شري ڪرشن 125 سال هن دنيا ۾ رهيا. شري ڪرشن گيتا ۾ انسانن جي رهنمائيءَ لاءِ ڪيتريون ئي سکيائون ڏنيون جن مان خاص هي آهن: حق ۽ سچ لاءِ قرباني ڏيڻ، بي غرض ٿي سڀني جي پلائي لاءِ ڪم ڪرڻ، سڀني ساهه وارن تي ديا ڪرڻ ۽ حقدار کي دان (خيرات) ڏيڻ وغيره.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. شري ڪرشن جو جنم ڪڏهن ۽ ڪٿي ٿيو؟
2. شري ڪرشن جي ماءُ ۽ پيءُ جا نالا ڇا آهن؟
3. شري ڪرشن وڏي ۾ وڏو ڪهڙو ڪم ڪيو؟
4. گيتا ۾ شري ڪرشن ڪهڙيون خاص سکيائون ڏنيون آهن؟
5. جيڪو ماڻهو ٻين ماڻهن جي بي غرض ٿي خدمت ڪري ٿو، اُن کي ڪهڙو ڦل ملي ٿو؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. راجا ڪنس کي ڊپ هو ته هن جو موت..... هٿان ٿيندو.
2. شري ڪرشن ڀڳوان جي پاءُ جو نالو ۽ ڀيٽ جو نالو هو.
3. گوگل ۾ شري ڪرشن کي..... ۽ سندس زال..... پالي وڌو ڪيو.
4. شري ڪرشن تعليم اُچين ۾ گرو..... وٽان حاصل ڪئي.
5. شري ڪرشن کي..... نالي مهاڻي زهريلو تير هنيو.

(ج) صحيح جملي جي سامهون ”✓“ ۽ غلط جملي جي سامهون ”X“ جي نشاني لڳايو:

غلط	صحيح	جملا
☐	☐	• شري ڪرشن عربي سمنڊ ڪناري دوارڪا نالي شهر وسايو.
☐	☐	• شري ڪرشن رنگ جو گورو هو.
☐	☐	• ميران ٻائي پنهنجي شاعري ۾ شري ڪرشن کي ”گرڌر ناگر“ جي نالي سان سڏيو آهي.
☐	☐	• آتما اجر ۽ امر ڪو نه آهي.
☐	☐	• ٻئي جي فرضن جي ڀيٽ ۾ پنهنجن ادنيٰ فرضن کي ضرور ڪرڻ گهرجي.

استادن لاءِ
سرگرمي

- ♦ استاد شاگردن ۽ شاگردياڻين کي ترغيب ڏئي ته اُهي شري ڪرشن جي بچپن کان مهاپارت لڙائي تائين واري زندگي جي سڀني دورن جون تصويرون گڏ ڪري البم ٺاهين ۽ استاد کي ڏيکارين.
- ♦ استاد شاگردن ۽ شاگردياڻين کي هدايت ڪري ته گيتا جي خاص خاص سکيائن جو رنگين چارٽ ٺاهي استاد کي ڏيکارين ۽ پنهنجي گهر ۾ لڳائين.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ

معنيٰ	لفظ
علم، ڄاڻ	گيان
خدمت، شيوا	پڳتي
عبادت، پوڄا، دُعا	پرارثنا
نيڪ، سٺا	شُپ
روح	آتما
سدا قائم دائم	اجر ۽ امر
غصو	ڪروڌ
چاهنا، لڳاءُ	موه
انا، غُرور	اهنڪار
وعدو	وچن
امن ۽ سکون	شانتِي
چڏي ڏيڻ، پري رهڻ	تياڳ
پاسو، حصو	پڪش
منو، دل چُهَندڙ	مَدر

مهاتما گوتمر ٻڌ

- شاڪيا گهراڻي جي هن شهزادي جي ابتدائي زندگي بابت ڄاڻندا.
- سمجهندا ته مهاتما ٻڌ کي شاڪيامني ۽ تڙاگت چوڻ سڏيو وڃي.
- وضاحت ڪندا ته ڇئن حقيقتن جي ڪري هن پنهنجي پُراسائش محلات، سهڻي زال ۽ نئين جاول پُٽ کي ڇڏي ڏنو.
- ان ٻاوي جي بابت ڄاڻندا جنهن هن دنيا ۾ زندگيءَ جي معنيٰ سمجهڻ لاءِ هن کي همٿايو.
- سمجهندا ته اندروني روشني لاءِ جسم کي ڏکيون سزائون ڏيڻ لازمي ناهين.
- ڄاڻندا ته شيطاني قوت ”مارا“ جي مسلسل ورغلائڻ باوجود هن کي نرواڻ حاصل ٿيو.
- ڄاڻندا ته هن پهريون خطبو ڪئي ڏنو.
- ڄاڻندا ته پنهنجي پوئلڳ انندا جي ٻانهن ۾ پنهنجا پراڻ ٽاڳيندي هن ڪهڙا لفظ ادا ڪيا.
- پيرابل ۽ جاتڪ ۾ فرق بيان ڪري سگهندا.
- رائي جي ٻج واري ڪهاڻي بيان ڪري سگهندا.
- مهاتما گوتمر ٻڌ جي خطبي يا عالمي پيار ۽ نيڪ نيتي واري ڀڄڻ بابت بيان ڪري سگهندا.

سڪيا جي
حاصلات

ٻڌ ڌرم جو باني مهاتما گوتمر ٻڌ ڪيل وستو جي شاهي گهراڻي شاڪيا ۾ 563 ق.م ۾ لمبني ۾ پيدا ٿيو هو، جيڪا هينئر نيپال ۾ آهي، هو راجا شتوڌن ۽ مهاراڻي مايا جو سڪيلتو پُٽ هو، ڄمڻ وقت ڪوندانيا نالي هڪ پنڊت اڳڪٿي ڪئي ته هيءُ ٻار اڳتي هلي هڪ وڏو ساڌو بڻجندو ۽ تنهن کانپوءِ سندس نالو شهزادو سڌارث رکيو ويو.

شهزادو سڌارث فطري طرح نهنو، نماڻو ۽

حساس طبيعت جو مالڪ هو، 16 ورهين جي عمر ۾ هن جي شادي، سندس ماءُ جي ويجهي مائٽ جي ڌيءَ يَشوڌا سان ڪئي ويئي، جنهن منجهان کيس راهول نالي هڪ پٽ پيدا ٿيو.

هڪ ڏينهن هن پوڙهپ، بيماري ۽ موت آڏو ماڻهن کي بيوس ۽ لاچار ڏٺو. حساس طبيعت هئڻ ڪري اهڙن المناڪ منظرن هن کي ڏاڍو ڏکي ڪري ڇڏيو، هو سوچڻ لڳو ته هن ڏکاري، مرض ۽ موت جي سنسار ۾ ڪوبه سُڪي نه آهي. تنهن ڪري انهن کان نجات جو ڪو وسيلو ڳولجي. اهڙي سوچ دوران هن کي هڪ يوگي نظر آيو جيڪو هن دنيا جي هٿرادو سک ۽ ڏک کان بي نياز ۽

پُرسڪون پئي لڳو. بلڪل انهيءَ پل هن دل ۾ پڪو پهه ڪيو ته هُو پڻ يوگي بڻجندو ۽ 'نرواڻ' حاصل ڪندو.

انهن ڳالهين جي ڪري شهزادو سڌارت محلاتي زندگي ترڪ ڪري، پنهنجي سهڻي زال ۽ نئين ڄاول پُٽ کي ڇڏي جهنگل ڏانهن روانو ٿي ويو. جهنگل ۾ هو لڳاتار ڇهه سال سخت تپسيائون ڪندو رهيو، هڪ ڏينهن هو پنهنجي تپسيا واري هنڌ کان اُٿي نرنجن ندي ڏانهن ويڃڻ لڳو ته ڪمزوريءَ ڪري هيٺ ڪري پيو ۽ بيهوش ٿي ويو. هوش اچڻ تي سوچڻ لڳو ته وٽ کان وڌيڪ جسم کي تڪليف ڏيڻ اجائي آهي، تنهن ڪري هاڻي هن کي اعتدال يا وچٿري وات وٺڻ گهرجي. اهو سوچي هن اعتدال جي حد ۾ رهڻ جو پڪو پهه ڪيو، پر تپسيا کي ترڪ ڪونه ڪيائين، هن پنهنجو ڌيان يا مراقبو جاري رکيو. اهڙي ڌيان ۾ رندڪ وجهڻ لاءِ شيطاني قوت مومتماري ڪيئي روپ ڪري هن کي ورغلائڻ جي ڪوشش ڪئي پر سڌارت جي پڪي ۽ اتل ارادي جي ڪري مومتماري کي ناڪامي نصيب ٿي، هو پنهنجي مراقبي ۾ محو رهيو.

آخرڪار هڪ رات، جڏهن ڌيان ۾ هو ته هن پنهنجي دل ۾ هڪ غير معمولي روشني يا تجلي محسوس ڪئي، جنهن سان هن کي پنهنجي سمورن سوالن جا جواب ملي ويا. نرواڻ ملڻ سان هو سڌارت کان ”ٻڌ“ بڻجي ويو. ٻُڌ جي معنيٰ آهي ”مها ڏاهو“ يا ”انتهاڻي دانا ماڻهو“.

هاڻي ٻُڌ پنهنجي نئين ڌرم جو پرچار ڪرڻ شروع ڪيو، سڀ کان پهريائين هو گنگا ندي پار ڪري بنارس ڀرسان سارنات پهتو ۽ پنهنجن پراڻن شاگردن ۾ وڻ هيٺان پرچار ڪئي. انهن شاگردن ۾ ڪوندانيا نالي اهو پنڊت به شامل هو جنهن هن جي نالي رکڻ واري رسم وقت اڳڪٿي ڪئي هئي ته هي شهزادو اڳتي هلي هڪ وڏو ساڌو بڻجندو ۽ ماڻهن کي حياتي گذارڻ جي هڪ نئين وات ٻڌائيندو، گوتم ٻڌ سڄي اُتر هندستان جو دورو ڪيو ۽ ٻڌ ڌرم جي پرچار ڪئي.

مهاتما گوتم ٻڌ 483 ق.م ۾ ڪاشي نگر ۾ 80 ورهين جي ڄمار ۾ پنهنجي پياري شاگرد آند جي هنج ۾ پنهنجا پراڻ تياڳيا. آند جي ٻانهن ۾ پنهنجا آخري ساهه ڪڍندي هن اهي لفظ چيا ”سموريون مرڪب شيون پور پور

ٿيڻ کان پوءِ وڪري وڃن ٿيون، اوهان نجات حاصل ڪرڻ لاءِ سخت جاکوڙ جاري رکڻو.

مهاتما گوتم ٻڌ پنهنجن خطبن ۾ ڪيئي تمثيلي، اخلاقي ۽ روحاني سبق آموز آکاڻيون استعمال ڪندو هو. هن هڪ رائيءَ جي بچ جي آکاڻي ٻڌائي.

هڪ مائي گوتميءَ جو اڪيلو ٻالڪ اوچتو مري ويو، مئل ٻار کي گود ۾ کڻي دوا لاءِ هن ڳوٺ جي هر گهر جو دروازو کڙڪايو، پر مئل ٻار کي جيوت ڪرڻ لاءِ ڪٿان ٿي دوا دستياب ٿئي؟ هڪڙي ڏاهي کيس مهاتما گوتم ٻڌ جو ڏس ڏنو، جنهن وٽ وڃي هن پنهنجي مئل ٻالڪ لاءِ دوا جي گهر ڪئي، مهاتما چيو: ”تو هتي اچي چڱو ڪيو، هاڻي شهر ۾ وڃي رائيءَ جو بچ اُن گهر مان آڻ جنهن ۾ ڪڏهن ڪنهن جو موت نه ٿيو هجي.“ گوتمي شهر جي هر هڪ گهر ۾ گهريل بچ وٺڻ وڃي ٿي، پر کيس اهڙو ڪو به گهر نه مليو جتي ڪڏهن ڪنهن جو موت نه ٿيو هجي، هن سوچيو ته پوري شهر ۾ اهوئي حال آهي، پوءِ جذبات جي وهڪري وهي هو پنهنجي ٻالڪ جي لاش کي مٿس وٺي ويئي، ۽ پنهنجي ٻانهن ۾ جهلي کيس چوڻ لڳي: ”پيارا معصوم ٻالڪ! مون سمجهيو ته موت نالي واري شيءِ صرف توکي پنهنجو لقمو بڻايو آهي، پر تون اڪيلو نه آهين جنهن تي موت حاوي ٿيو آهي، هيءُ اهڙو قانون آهي جنهن جو نفاذ پوري انسان ذات تي آهي.“

تمثيلي ۽ جاتڪ ۾ اهو فرق آهي ته جاتڪ آکاڻيون ٻڌ ٿيڻ کان پهرين واري دؤر جون آهن، اهي 550 آکاڻيون به ڏاڍيون سبق آموز آهن.

مهاتما گوتم ٻڌ کي شاڪيامني ۽ تتاگت به سڏبو آهي، شاڪيا سندس گهراڻي جو نالو هو ۽ مٺي مان مراد اهڙو شخص آهي جيڪو هر حال ۾ هڪ جهڙو رهندو هجي، اعليٰ ۽ اُتم درجي جو ڄاڻو، نيڪ ۽ مطمئن هجي. تتاگت مان مراد آهي عارفن جو عارف، ڪامل درجي جو گيان، سچائيءَ جي اعليٰ ۽ ڪامل درجي تي پهتل، اهو لفظ مهاتما گوتم ٻڌ لاءِ استعمال ڪيل آهي.

مهاتما گوتم ٻڌ سمورن انسانن کي محبت، پلمائسائي، ڪهل، سڄاهڙائپ، همدردِي ۽ نيڪيءَ جو پيغام ڏنو آهي. سوتا-نپاتا جي هڪ ڀڄن ۾ عالمگير امن ۽ پيار لاءِ دُعا گهري ويئي آهي.

سبق جو خلاصو

ٻڌ ڌرم جو باني مهاتما گوتمر ٻڌ 563 ق.م ۾ ڪپل وستو جي شاهي گهراڻي ۾ پيدا ٿيو، هن جي پالنا شاهي انداز سان ٿي، حساس طبيعت هئڻ ڪري هڪ پوڙهي، هڪ بيمار ۽ هڪ مئل ماڻهو کي ڏسي هن کي ڏاڍو ڏک ٿيو، هن چيو ته هيءَ دنيا ڏکڻ سان ڀريل آهي، انهن ڏکڻ کان چوٽڪارو حاصل ڪرڻ جي ڪا واٽ ڳولھڻ گهرجي، هڪ ڏينهن پُرسڪون ۽ مطمئن منهن واري هڪ يوگي کي ڏسي هو به شاهي زندگي ترڪ ڪري جهنگ ڏانهن راهي ٿيو، ڇهن سالن جي سخت تپسيائن کان پوءِ هڪ رات ڌيان واري حالت دوران کيس نرواڻ حاصل ٿيو. هن کي اها واٽ نظر اچي ويئي. پاڻ انهيءَ واٽ يعني ٻڌ ڌرم جي پرچار ڪرڻ شروع ڪئي جنهن سبب گهڻا ئي ماڻهو هن ڌرم ۾ داخل ٿيا. پاڻ 483 ق.م ۾ 80 سالن جي ڄمار ۾ وفات ڪري ويا.

عالمي پائيچارو، محبت، امن ۽ نيڪي سندس سکيائن جو خاص حصو آهن.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

1. مهاتما گوتمر ٻُڌ ڪڏهن ۽ ڪٿي پيدا ٿيا؟
2. مهاتما گوتمر ٻُڌ جي گهر ڇڏڻ جا ڪهڙا ڪارڻ هئا؟
3. مهاتما گوتمر ٻُڌ کي نرواڻ ڪيئن حاصل ٿيو؟
4. مهاتما گوتمر ٻُڌ جي وفات ڪڏهن ۽ ڪٿي ٿي؟
5. مهاتما گوتمر ٻُڌ جون خاص سکيائون ڪهڙيون آهن؟

(ب) هيٺيان خال ڀريو:

1. مهاتما گوتمر ٻُڌ جو ڄمڻ وقت نالو رکيو ويو.
2. مهاتما گوتمر ٻُڌ جي زال جو نالو هو.
3. گوتمر ٻُڌ ورهين جي ڄمار ۾ شاهي حياتي کي ترڪ ڪيو.
4. مهاتما گوتمر ٻُڌ، ٻڌ ڌرم جي پهرئين پرچار تي ڪئي.
5. مهاتما گوتمر ٻُڌ پنهنجي شاگرد جي ٻانهن ۾ پنهنجا پراڻ تياڳيا.

(ج) صحيح جملي جي سامهون ”✓“ ۽ غلط جملي جي سامهون ”X“ جي نشاني لڳايو:

غلط	صحيح	جملا
☐	☐	• سڌارت فطري طرح نهنو، نماڻو ۽ حساس طبيعت جو مالڪ هو.
☐	☐	• موماري کيس ورغلائڻ جي ڪوشش ڪونه ڪئي.
☐	☐	• مهاتما گوتمر ٻُڌ کي شاڪيامني ۽ تڙاگت به سڏيو هو.
☐	☐	• کيس نرواڻ 32 سالن جي عمر ۾ حاصل ٿيو.
☐	☐	• ڪونڊانيا هن جو پراڻو شاگرد هو.

استادن لاءِ
سرگرمي

♦ ”رائيءَ جو بچ“ جي تمثيل جو حاصل مطلب لکي اچڻ لاءِ شاگردن کي هدايت ڪري.

نوان لفظ ۽ انهن جي معنيٰ	
لفظ	معنيٰ
المناک	ڏکونيندڙ
نجات	چوٽڪارو
پنڊت	مذهبي پيشوا، ٻاوا
اعتدال	وچٿرائي، حد اندر
پراڻ ٿياگيا	مري ويو، آخري ساهه کنيو
پڪو پھ	پڪو ارادو
مرڪب	گهڻين شين جو مجموعو
پلماٿسائي	چڱيون خاصيتون، گڻ
وت	طاقت، سگھ
لقمو	گرھ، وات ۾ وجهڻ لاءِ هٿ ۾ کنيل کاڌي جو مقدار
گود	هنج
جيوت	زندگي، حياتي
عالمگير	سموري جهان لاءِ